

อธิบดีบัญชาการ

สำนักหอสมุด

สวรรค

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

THE IMAGE OF HEAVEN IN BUDDHIST COSMOLOGY

**An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2014
Copyright 2014 by Naresuan University**

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สวรรค์" ของ นายวัฒนกิจ
งามบุญฤทธิ์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร
บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(อาจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศมี พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(อาจารย์ธีรวิมล บุญยศักดิ์เสรี)

.....กรรมการ

(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์รัฐติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชญาณิศ ชิงช่วง)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2557

กิตติกรรมประกาศ

ผู้สร้างสรรค์ขอน้อมรำลึกถึงด้วยความเคารพตัญญูต่อบิดามารดา ผู้ให้ทั้งชีวิต และ
ทุกสิ่งอย่าง ตลอดจนสถาบันการศึกษาและคณะอาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ อบรมสั่งสอน และ
สนับสนุนให้เกิดความอุสาหะต่อการศึกษาแก่ผู้สร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีรัศมี พรหมรัตน์ ผู้แนะนำกลวิธีการ
สร้างสรรค์ อาจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์ ผู้ให้ความรู้เรื่องข้อมูลการสร้างสรรค์ ผู้ควบคุม
วิทยานิพนธ์และแนะนำวิธีการสร้างสรรค์ ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านผู้ให้การศึกษาในสาขาวิชา
จิตรกรรม

ขอขอบคุณพี่ที่วีช่อง ไทย โมเดิร์นไนน์ทีวี และทีวีชั้น ช่อง history ที่นำสาระความรู้
ดีๆมานำเสนอให้ผู้สร้างสรรค์มีแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ และเรื่องราวในไตรภูมิพระร่วงของ
พระยาสิทธิ ที่ช่วยเหลือหลอมให้ผู้สร้างสรรค์มีความคิดในการสร้างสรรค์ อีกทั้งความรู้แก่ผู้สร้าง
สรรค์

สุดท้ายนี้ ขอให้คุณค่าในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ มีส่วนช่วยให้ผู้เฝ้าหาความรู้ทาง
ศิลปะได้รับประโยชน์ตามสมควร

วัฒน์กิจ งามบุญฤทธิ

ชื่อเรื่อง สวรรค์
ผู้วิจัย วัฒนกิจ งามบุญฤทธิ์
สถานที่ปรึกษา อาจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์
กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีรศม์ พรหมรัตน์
ประเภทสารนิพนธ์ ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์,
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2556
คำสำคัญ สวรรค์

บทคัดย่อ

การสร้างผลงานจิตรกรรมในชุดวิทยานิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง สวรรค์ ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอถึงความงดงามของเหล่าทวารดาและปราสาท วิมารอันเป็นทิพย์ อันเป็นภูมิที่อยู่ของเทวดาจากการทำคุณงามความดีในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ ก็จะได้ใช้ชีวิตในโลกหลังความตายที่ สบาย ไม่มี ความทุกข์ทรมานใดๆ เนรมิตสิ่งของที่ตนเองปรารถนาได้ตามใจชอบ แม้กระทั่งคู่ครองที่ตนเอง ใฝ่ฝัน ซึ่งผู้สร้างสรรค์เองสนใจในเรื่องมิติเอกภพเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และผู้สร้างสรรค์ได้นำความรู้ใน เรื่องราวเหล่านี้ผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัว ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมไทยประเพณีแบบ ประยุกต์ ด้วยวิธีทางจิตรกรรม เพื่อแสดงถึงเรื่องราวของสวรรค์ในไตรภูมิพระร่วง ของพระยาสิทธิ แห่งกรุงสุโขทัย อันเป็นการศึกษาค้นคว้ามาและสนใจมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

Title	THE IMAGE OF HEAVEN IN BUDDHIST COSMOLOGY
Author	Wattanakit Ngambunyarit
Advisor	Mr. Surachart Kesprasit
Co - Advisor	Assist. Prof. Thaveerat Promrat
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visual Art Design, Naresuan University,2013
Keywords	Image,Heaven,Buddhist

ABSTRACT

The thesis of painting creating on the beneath topic of heaven. the creator needs to offer how beautifully of their angels and the castle of which is divine.

There are angels living from mode a merit when they were alive. they will be comfortable living and have no any suffering after dead.

They create things as wish as their like it even if sweet heart whom they wish. The creator had also interested in universe dimension so the creator use knowledge of these stories combine with imagination pass on knowledge with apply tradition by mean of planting works.

For indicate to the heaven stories in tribhum praruang whose is prayalithai of sukothai. For the way of education research and interest from the past to the present.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
ท้าวธรรม.....	1
ท้าววิรุฬหก.....	2
ท้าววิรุฬักษ์.....	3
ท้าวเวสสุวรรณ.....	3
วัตถุประสงค์.....	4
ขอบเขตการสร้างสรรค์.....	5
วิธีการสร้างสรรค์.....	5
แหล่งข้อมูล.....	6
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	6
วิธีการศึกษา.....	6
ขั้นตอนการศึกษา.....	6
วิธีการศึกษา.....	7
2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	8
ภาพข้อมูล.....	9
อิทธิพลหรือลัทธิศิลปะ.....	12
3 วิธิตาเนนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	15
หลักการองค์ประกอบศิลปะและทฤษฎีการสร้างสรรค์.....	15
ส่วนประกอบทางวัสดุและวิธีการ.....	19
กลวิธี.....	22
หลักการสร้างสรรค์ศิลปะ.....	22
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ การศึกษาค้นคว้าข้อมูล.....	24

สารบัญ

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์.....	25
การสร้างภาพร่าง.....	25
การสร้างสรรค์ผลงานจริง.....	26
การปฏิบัติงาน.....	26
การพัฒนาผลงานและวิธีการสร้างสรรค์.....	32
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	33
ผลงานศิลปนิพนธ์.....	44
4 การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ ศิลปะนิพนธ์.....	60
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	60
ผลงานศิลปนิพนธ์.....	66
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง.....	78
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	79

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ

หน้า

บทที่ 2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ภาพประกอบที่ 1

ชื่อภาพ เนบิวลา the Veil Nebula8

ภาพประกอบที่ 2

ชื่อภาพ In the "wing" of the small magellanic cloud9

ภาพประกอบที่ 3

ชื่อภาพ The horsehead nebula in a new light.....10

ภาพประกอบที่ 4

ชื่อภาพ แสดงภูมิ 31 ภูมิ.....11

ภาพประกอบที่ 5

ชื่อภาพ สัมมาทิภูริ.....12

ภาพประกอบที่ 6

ภาพจากหนังสือกวีนิพนธ์ของ อังคาร กัลยาณพงศ์.....13

ภาพประกอบที่ 7

ผลงานของอาจารย์ ประสงค์ ลือเมือง.....14

บทที่ 3 วิธิตาเนนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 1 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....19

ภาพประกอบที่ 2 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....20

ภาพประกอบที่ 3 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....20

ภาพประกอบที่ 4 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....21

ภาพประกอบที่ 5 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....21

ภาพประกอบที่ 6 ผลงานของท่าน อังคาร กัลยาณพงศ์.....24

ภาพประกอบที่ 7 กระบวนการพัฒนาผลงาน.....26

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบที่ 8 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ สวรรค์ชิ้นที่ 1.....	27
ภาพประกอบที่ 9 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ สวรรค์ชิ้นที่ 2.....	28
ภาพประกอบที่ 10 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ สวรรค์ชิ้นที่ 3.....	29
ภาพประกอบที่ 11 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 4.....	30
ภาพประกอบที่ 12 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1.....	31
ภาพประกอบที่ 13	
การทดลองการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	33
ภาพประกอบที่ 14	
การทดลองและหารูปแบบผ่านการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา.....	34
ภาพประกอบที่ 15 การทดลองทำภาพร่าง.....	35
ภาพประกอบที่ 16 การพัฒนาภาพร่างจากชิ้นที่แล้ว.....	35
ภาพประกอบที่ 17 การพัฒนาภาพร่างต่อเพื่อหารูปแบบที่สมบูรณ์.....	36
ภาพประกอบที่ 18 การทดลองทำ Stencil เพื่อการขยายลงบนผ้าใบ.....	36
ภาพประกอบที่ 19 ผลงานจริงจากการพัฒนาจากชิ้นที่ 1.....	37
ภาพประกอบที่ 20 การทดลองทำภาพร่างจากโปรแกรม Photoshop.....	38
ภาพประกอบที่ 21 การทดลองทำภาพร่างจากโปรแกรม Photoshop.....	39
ภาพประกอบที่ 22 การทดลองทำภาพร่างจากโปรแกรม Photoshop.....	39
ภาพประกอบที่ 23.....	40
ภาพประกอบที่ 24.....	40
ภาพประกอบที่ 25.....	41
ภาพประกอบที่ 26 ผลงานจริงจากการพัฒนาต่อจากชิ้นที่ 2.....	42
ภาพประกอบที่ 27 ผลงานจริงผ่านการพัฒนาจากชิ้นที่ 3.....	43
ภาพประกอบที่ 28 การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	45

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบที่ 29	การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	45
ภาพประกอบที่ 30	การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	46
ภาพประกอบที่ 31	ผลงานศิลปะนิพนธ์ ทำวเสศสุวรรณ ชั้นที่ 1.....	47
ภาพประกอบที่ 32	การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	48
ภาพประกอบที่ 33	การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	49
ภาพประกอบที่ 34	การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	49
ภาพประกอบที่ 35	การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	50
ภาพประกอบที่ 36	การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	51
ภาพประกอบที่ 37	การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	52
ภาพประกอบที่ 38	ผลงานศิลปะนิพนธ์ ทำววิรุฬหก ชั้นที่ 2.....	53
ภาพประกอบที่ 39	การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	55
ภาพประกอบที่ 40	ผลงานศิลปะนิพนธ์ ทำววิรุฬักษ์ ชั้นที่ 3.....	56
ภาพประกอบที่ 41	การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	57
ภาพประกอบที่ 42	การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop.....	58
ภาพประกอบที่ 43	ผลงานศิลปะนิพนธ์ ทำวฐุตรถ ชั้นที่ 4.....	59
บทที่ 4	การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ ศิลปะนิพนธ์	
ภาพประกอบที่ 1	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	60
ภาพประกอบที่ 2	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	61
ภาพประกอบที่ 3	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	61
ภาพประกอบที่ 4	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	62
ภาพประกอบที่ 5	ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	66
ภาพประกอบที่ 6	ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	69
ภาพประกอบที่ 7	ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	72
ภาพประกอบที่ 8	ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	75

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

คำว่าสวรรค์ หลายคนได้ยินแล้วจะคิดถึงแต่สิ่งที่สวยงาม ความสุข ความสบาย นับว่าเป็นความเชื่อพื้นฐานของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ, คริสต์และอิสลาม โดยเฉพาะในศาสนาพุทธ ซึ่งมีการกล่าวถึงเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ในอดีตมีผู้ที่กล่าวถึงเรื่องนี้ซึ่งเป็นคนสำคัญท่านหนึ่งได้นิพนธ์ไตรภูมิพระร่วง นั่นคือ พระยาสิทธิแห่งกรุงสุโขทัยท่านได้กล่าวถึงเรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อในศาสนาพุทธไว้หลายประการเช่น นรก สวรรค์ การเวียนว่ายตายเกิด ทวีปทั้งสี่ (คือ อุตตรกุททวีป บุรพวิเทททวีป อมรโคยานทวีปและชมพูทวีป)ระยะเวลาที่ปีกัลป์ กสิยุคและการล้างโลก พระศรีอาริย์ มหาจักรพรรดิราช แก้วเจ็ดประการ ฯลฯ เป็นต้น

สำหรับงานศิลปะของผู้สร้างสวรรค์ชุดนี้จะพูดถึงเรื่องราวของสวรรค์ชั้นจตุมาหาริกา ซึ่งมีการกล่าวไว้มากมาย เกี่ยวกับทิศต่างๆ ของ สวรรค์ที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนเช่นความเป็นอยู่ของเหล่าเทวดาทั้งหลาย ทั้งชายและหญิง ปราสาทวิมารที่ประทับอาศัย สวรรค์ธรรมชาติ และความรื่นเริงบันเทิงใจต่างๆ ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานั้นเป็นสิ่งที่หลายคนคิดจินตนาการไว้ แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเองได้จินตนาการถึงความสุขสูงสุดความเบาสบาย ไม่มีเรื่องทุกข์ร้อนใดๆมาให้เป็นกังวล ซึ่งคงตรงกับหลายๆคนที่เคยอ่านหรือศึกษาเรื่องราวเหล่านี้มาบ้างไม่มากก็น้อย แม้กระทั่งในตอนที่เราใช้ชีวิตอยู่ทุกคนล้วนแสวงหาความสุขความสบาย โดยผู้สร้างสวรรค์ได้นำเรื่องราวตามคติความเชื่อในไตรภูมิพระร่วง ในเรื่องสวรรค์ชั้นจตุมาหาริกา ซึ่งมีเทวดาหรือที่เรียกว่า ทวารบาล ทั้งสี่ คอยปกป้องดูแลอยู่ประจำทิศของตน ซึ่งผู้สร้างสวรรค์จะขออธิบายพอสังเขปดังนี้

ในสวรรค์ชั้นจตุมาหาริกาภูมิ มีท้าวมหาราช ๔ องค์ แบ่งกันปกครอง ดังนี้

ท้าวมถรฐ

ท้าวมถรฐ เป็นมหาราชองค์หนึ่งใน ๔ หรือเรียกกันเป็นว่า "ท้าวจตุโลกบาล" สถิตอยู่บนสวรรค์ชั้นต้น ที่มีชื่อว่า จตุมาหาริกา (แดนของมหาราชทั้ง ๔) ซึ่งตั้งอยู่บนยอดเขายุคนธร อัน

เป็นเทือกชั้นในของเทือกเขาทั้ง ๗ ชั้น ซึ่งตั้งล้อมรอบเขาพระสุเมรุ นับว่าเป็นตุ๊กก่าแพงแก้ว ล้อมรอบพระเจดีย์ฉะนั้น

ท้าวธรรมฐ สติตออยู่บนยอดเขาสุครุฑ เป็นท้าวโลกบาลรักษาอยู่ ณ ทิศบูรพา ของภูเขาสุเมรุ มีรัศมีกายขาว พระนครกว้าง - ยาวได้ ๑,๐๐๐ โยชน์เท่ากัน

พระนครที่ตั้งทิพยวิมานเบื้องทิศเหนือ บริเวณวิมานกว้าง ๒๕๐ โยชน์ แวดล้อมด้วยกำแพงทองสูง ๑ โยชน์ กว้างกึ่งโยชน์ ก่อปรด้วยเชิงเทินป้อมคูประตูหอรบและเสาดด้วยล้วนแต่วิจิตรงดงาม ภายในมีทั้งสวนวนอุทยาน และสระโบกขรณี ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีวิมานทั้งเทพบุตรและเทพธิดา ผู้เป็นบริวารสลับกันไปล้อมอาณาจักรท้าวธรรมฐ ขยายออกไปทางทิศบูรพา จนจดขอบจักรวาล

ท้าวธรรมฐเป็นเจ้าของเหล่าคันทัพพ ภูมิประเทศถิ่นที่อยู่มีแต่กลิ่นหอม ปราภฏบางตำราว่า ท้าวธรรมฐ ก็คือ พระอินทร์ นั่นเอง

ท้าวธรรมฐ แปลว่า ผู้รั้งเมือง หรือตามภาษาไทย ๆ ว่า "ง่าเมือง" มีรูปกาย สูง ๒ คาวุต (๒๐๐ เส้น) มี ๒ กร มือขวาถือพระขรรค์ หรือบางตำราว่ามือซ้ายถือกลองเล็กมีรัศมีรอบพระเศียร มีข้างเป็นพานะ นุ่งห่มผ้าทิพย์ยาว ๔๐ ศอก กว้าง ๒๐ ศอก

ท้าววิรุฬหก

ท้าววิรุฬหก มีเรื่องเล่าว่า ท่านสติตออยู่บนยอดเขาสุครุฑด้านทิศทักษิณของเขาพระสุเมรุ มีรัศมีกายสีแดง ดังสีชาดหาคัน (บางตำราว่าสีเขียว) พระนครของพระองค์มีด้านกว้างยาวเท่ากัน ๑,๐๐๐ โยชน์ มีทิพยวิมานและทิพย์สมบัติเท่าเทียมกับท้าวธรรมฐทุกประการ กายสูง ๒ คาวุต (๒๐๐ เส้น) อาวุธเป็นหอกทอง มีม้าเป็นพานะ ท้าววิรุฬหกนี้เป็นเจ้าแห่งกุมภคันธ์ ซึ่งพวกเหล่านี้มีท้องป่องฟูโล คล้ายหมอนนั่นเอง มีจำนวนมากถึงแสนโกฏิ ถือหอกทองกับโล่ทองเป็นอาวุธ บางตำนานว่า ท้าวโลกบาลผู้รักษาเบื้องใต้ (ทักษิณ) ได้แก่ พระยม ถ้าเป็นพระยมย่อมหมายถึง เทพผู้เป็นใหญ่เหนือความตาย เป็นตุลาการผู้ลงโทษแก่ผู้ตาย จึงมีนามอีกอย่างว่า "ธรรม" หรือ ธรรมราช และที่อยู่เรียกว่า ยมะปุระ เป็นผู้วินิจฉัยประวัติของผู้ตายที่เทวดาชื่อ พระ

เจตคุปต์ หรือ เจตคุก เป็นผู้อ่านประวัติอันจดไว้ในสมุดชื่อ "วรรณคดีสงขานา" ถ้าผู้ตายมีความดี มากก็จะส่งไปสู่สวรรค์ถ้าเลวมากก็จัดส่งไปสู่แดนนรก ตามโทษานุโทษต่อไป บางตำรา ทำว วิรุฬหก หรือ พระยม มีรูปร่างน่ากลัว หนุ่งหนมสีแดงสด สีกายเลื่อมประภัสสร หัตถ์ถือบ่วง (บาท) บางตำรามี มหิงส์ (ควาย) เป็นพาหนะ

ท้าววิรุฬหก

ท้าววิรุฬหก เป็น ๑ ใน ๔ ท้าวจตุโลกบาล มีวิมานสถิตอยู่บนยอดเขาเขายุคนธร อยู่ด้าน ทิศประจิม (ตะวันตก) ของภูเขาพระสุเมรุมีรัศมีกายดั่งสีทอง มีทิพย์สมบัติและวิมานสมบัติ เช่น เดียวกับท้าวธตรฐ

ท้าววิรุฬหก เป็นเจ้าแห่งเหล่านาค มีร่างกายสูง ๒ คาวุต (๒๐๐ เส้น) มีศรเป็นอาวุธ มี พาหนะเป็นม้ามังกร หนุ่งหนมผ้าทิพย์มีมงกุฎประดับด้วยอัญมณี ซึ่งเป็นบริวารอยู่ประมาณแสนโกฏิ ถือโล่แก้วมณี และหอกทองเป็นอาวุธ เรื่องราวของท้าววิรุฬหกนี้ ค่อนข้างมีน้อยมาก เพราะเทพ องค์นี้เป็นเจ้าแห่งพญานาค มีคำสวดมนต์เจ็ดตำนานกล่าวถึงพิษอันร้ายกาจของเหล่า สัตว์เลื้อยคลานในบทสวด "ขันธะปริตร"

ท้าวกุเวร (เวสวัณ) (เวสสุวรรณ)

ท้าวกุเวร บางตำนานเรียกว่า ท้าวเวสวัณ บางตำนานก็เรียกว่า ท้าวไพศรพนธ์ เทพ องค์นี้ คนแก่โบราณท่านนิยมให้เขียนรูปในใบลานหรือกระดาษแล้วปิดไว้ที่ประตูบ้าน หรือที่เปล เด็กทารก ท่านว่าแก้เคล็ดเพื่อป้องกันภูตผีปีศาจ และวิญญูณอันชั่วร้ายหรือแม่ชี้อจะมารังควาน หรือรบกวนเด็กทารก บางตำราเรียกว่า ท้าวไพศรพนธ์ เพราะถือกันแต่โบราณมาว่าเป็น "ธนบดี" คือเจ้าแห่งทรัพย์สมบัติทั้งหลาย แม้แต่ปลุกข้าวเปลือกเราก็ก็นำให้ชื่อว่า แม่โพสพ บ้าง แม่โพสพ บ้าง ถือว่าเป็นผู้มีพระคุณต่อมนุษย์ผู้บริโภคข้าวนี้เอง

ท้าวกุเวร สถิตอยู่บนยอดเขาเขายุคนธร เป็นโลกบาลรักษาอยู่เบื้องทิศอุดร (เหนือ) ของเขา พระสุเมรุ มีรัศมีกายสีเขียว สูง ๒ คาวุต (๒๐๐ เส้น) มี ๒ กร ถือตะบองเป็นอาวุธ มีช้าง ม้า รถ บางที่มีปราสาทเป็นพาหนะ เป็นเจ้าแห่งบรรดายักษ์ทั้งหลาย จำนวนแสนโกฏิ ถือโล่แก้ว ประพาฬและหอกทองเป็นอาวุธ

ดังนั้นจากเนื้อหาแนวความคิดดังกล่าว ทำให้เกิดความคิดจินตนาการ ความบันเทิงใจ ในการนำเรื่องราว ลักษณะของสวรรค์ ตามคติความเชื่อของพรพชน มาถ่ายทอด เป็นผลงาน จิตรกรรมไทยประเพณีแบบประยุกต์ โดยสร้างสรรค์ให้เกิดอัตลักษณ์เฉพาะของตนเอง เป็นสำคัญ

เพลโต ได้กล่าวว่า “ศิลปะคือการถ่ายทอดแบบจากงานศิลปะในอุดมคติ(ideal)ความงาม ที่พบเห็นอยู่บนโลก ไม่ใช่ความงามระดับสูงสุด หากมีได้ก็อยู่ในโลกแห่งอุดมคติ(world of idea) เท่านั้น ซึ่งเป็นความงามนิรันดร์” (กัจจกร สุนพงษ์ศรี 2555 สุนทรียศาสตร์ หน้า 113)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อถ่ายทอดจินตนาการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวในไตรภูมิฯ สร้างสรรค์ เป็นงานจิตรกรรมไทยประเพณีแบบประยุกต์ของผู้สร้างสรรค์
2. เพื่อนำเสนอผ่านกลวิธีทางจิตรกรรม ด้วยเพื่อสร้างสรรค์จิตรกรรมแนวประเพณีแบบ ประยุกต์ในลักษณะการใช้เส้นที่พลิ้วไหว อ่อนโยน แมวเบา โดยใช้สีที่ดูสดใส สะอาด เบาโปร่งแสง และเส้นที่ถี่แน่นไหล
3. รูปแบบเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์เองผสมกับภาพจิตรกรรมไทย โดย นำเสนอในรูปแบบจิตรกรรมไทยแบบประยุกต์

ขอบเขตการสร้างสรรค

1. เป็นงานจิตรกรรมสองมิติ แบบกึ่งนามธรรม และเป็นมโหทธิ
2. เป็นผลงานที่มีแนวคิดจากจินตนาการ จิตได้สำนึก ความรู้สึกภายใน
3. เป็นการแสดงน้ำหนักของสี น้ำหนักของเส้นที่ทับซ้อนกันไปมา เพื่อให้เกิดมิติและระยะ ของรูปทรง เป็นการระบายสีอะคิลิคบนผ้าใบ
4. เป็นผลงานที่แสดงออกถึงเรื่องราวความเชื่อในไตรภูมิพระร่วง ในเรื่องราวของ สวรรค์ ถ่ายทอดลงบนผ้าใบเป็นภาพที่ทำให้รู้สึกถึงความเบิกบานใจ แจ่มใส และทำให้ผู้ชมรู้สึกมีความสุข

วิธีการศึกษา แหล่งข้อมูล และอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค

วิธีการสร้างสรรค

1. หาข้อมูลจากไตรภูมิพระร่วง อินเทอร์เน็ต และหนังสือเอกสารทั่วไป
2. สรุปวิเคราะห์หาแนวทางของขอบเขตในการสร้างสรรคที่กำหนดไว้
3. ปฏิบัติการทดลอง ด้วยการร่างแบบร่าง เพื่อหาแนวทางปฏิบัติงานขั้นสำเร็จต่อไป
4. ปฏิบัติการสร้างสรรคผลงานสำเร็จ ตามแนวทางของภาพแบบร่าง
5. สรุปวิเคราะห์ แสดงการพัฒนาผลงาน ไปสู่จุดหมายทุกระยะ
6. เสนอผลงานกับอาจารย์ที่ควบคุมและแนะนำวิทยานิพนธ์ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ

แหล่งข้อมูล

1. เอกสารไตรภูมิพระร่วง
2. อินเทอร์เน็ต เช่น รูปภาพ และข้อมูลอ้างอิงจากวิกิพีเดียและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

เป็นอุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์งานจิตรกรรม เช่น ฝ่าใบ สีอะคริลิก สีน้ำมัน แปรง พู่กัน
จานสี ฝ่าเช็ดมือ เป็นต้น

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาจากเรื่องราวในไตรภูมิพระร่วง เกี่ยวกับสวรรค์ในแต่ละชั้น และอาศัยจินตนาการของตนเองบวกกับผลงานจิตรกรรมไทยที่เคยผ่านตามา แล้วนำมาสร้างสรรค์ในรูปแบบของตนเอง

2. ค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับไตรภูมิมาประกอบ
3. ศึกษาจากงานสร้างสรรค์ศิลปะ ของศิลปินท่านอื่นๆ รูปแบบในทางใกล้เคียงกัน

ฝ่าเช็ดมือและสำหรับเช็ดพู่กัน

ขั้นตอนการศึกษา

1. การศึกษาจากเอกสารในไตรภูมิพระร่วงและจากอินเทอร์เน็ต
2. ลำดับข้อมูลวิเคราะห์และทดลองปรับปรุงรูปแบบการวางองค์ประกอบ
3. ทำแบบร่างแล้วนำเสนอผลงานเพื่อรับคำวิจารณ์ และแก้ปัญหารวมทั้งพัฒนา

แบบร่างจนสมบูรณ์

4. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน
5. ปฏิบัติงานจริง
6. เก็บรวบรวมข้อมูลค้นหาและการแก้ไขเพื่อทำงานภาคเอกสาร

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาค้นคว้าทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสวรรคในไตรภูมิพระร่วง
2. รวบรวมข้อมูลความรู้ และจินตนาการส่วนตัวพร้อมทั้งผลงานของศิลปินมาพัฒนาแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน
3. กำหนดขอบเขตการทำงานและการนำเสนอ พิจารณาถึงการจัดวางและออกแบบรูปทรง ของมวลและที่ว่าง รายละเอียดของรูปทรงและกลวิธี ให้สามารถแสดงออกได้ตรงตามแนวคิดได้มากที่สุด
4. สร้างสรรค์ผลงานจริง ในรูปแบบจิตรกรรมไทยแบบประยุกต์
5. วิเคราะห์ถึงข้อดีและข้อบกพร่องพร้อมนำมาแก้ไขพัฒนาผลงานให้มีความสมบูรณ์

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ส่วนตัวผู้สร้างสรรค์สนใจใคร่รู้เรื่องภพภูมิ(ภพ=วัตถุ ภูมิ=จิตใจ) จากการศึกษาหนังสือไตรภูมิพระร่วงจากการประพันธ์ของพระยาสิทธิแห่งกรุงสุโขทัย โดยเฉพาะในเรื่องราวของสวรรค์ซึ่งผู้สร้างสรรค์เองชื่นชอบเป็นพิเศษ เพราะได้มีการบรรยายชั้นของสวรรค์แต่ละชั้นได้อย่างแตกต่างกันชัดเจนเรื่องราวของแต่ละชั้นแต่ละมิตินั้นน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง บวกกับตัวผู้สร้างสรรค์เองชอบดูรายการสารคดีทางโทรทัศน์เกี่ยวกับดวงดาวและเอกภพต่างๆอยู่ด้วยแล้ว

จากการที่ผู้สร้างสรรค์เองได้ศึกษาหาข้อมูลเรื่องราวในไตรภูมิพระร่วง ตัวผู้สร้างสรรค์พบว่าสวรรค์แต่ละชั้น จตุมหรรษิกา ดาวดึงส์ ยามา ดุสิต นิมมานรดีภูมิ และปรนิมมิตวสวัตดี นั้นมีความงดงามน่าดูชมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นความสุขที่เกิดขึ้นกับจิตใจ และเกิดจินตนาการเป็นอย่างดี

สรุปจากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวในไตรภูมิทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความคิดจินตนาการมากมายเกี่ยวกับสรวงสวรรค์ที่งดงามบวกกับการที่ชอบดูหนังสารคดีที่เกี่ยวกับต่างดาวและเอกภพด้วยแล้ว จึงเป็นเหตุให้นำมาถ่ายทอดในรูปแบบศิลปะไทยแบบประยุกต์โดยเลือกสวรรค์ในทิศทั้งสี่ด้านของสวรรค์ชั้นจตุมหรรษิกา

ภาพประกอบที่ 1

ชื่อภาพ the Veil Nebula

ที่มา <http://sonsofnothing.blogspot.com/> เข้าถึงเมื่อ 27/5/2557

ภาพข้อมูล

ผู้สร้างสรรค์เกิดจินตนาการถึงสวรรค์และภพภูมิอื่นๆ นอกจากโลกเรา เมื่อได้ชมภาพของเนบิวลา ที่ถ่ายจากกล้องโทรทรรศน์อวกาศฮับเบิล

ภาพประกอบที่ 2

ชื่อภาพ เนบิวลา In the "wing" of the small magellanic cloud
เป็นภาพเนบิวลา ที่ผู้สร้างสรรค์ได้เห็นแล้วเกิดจินตนาการของสวรรค์และมิติต่างๆของจักรวาล
ที่มา www.facebook.com/hubbleESA?ref=ts เข้าถึงเมื่อ 27/5/2557

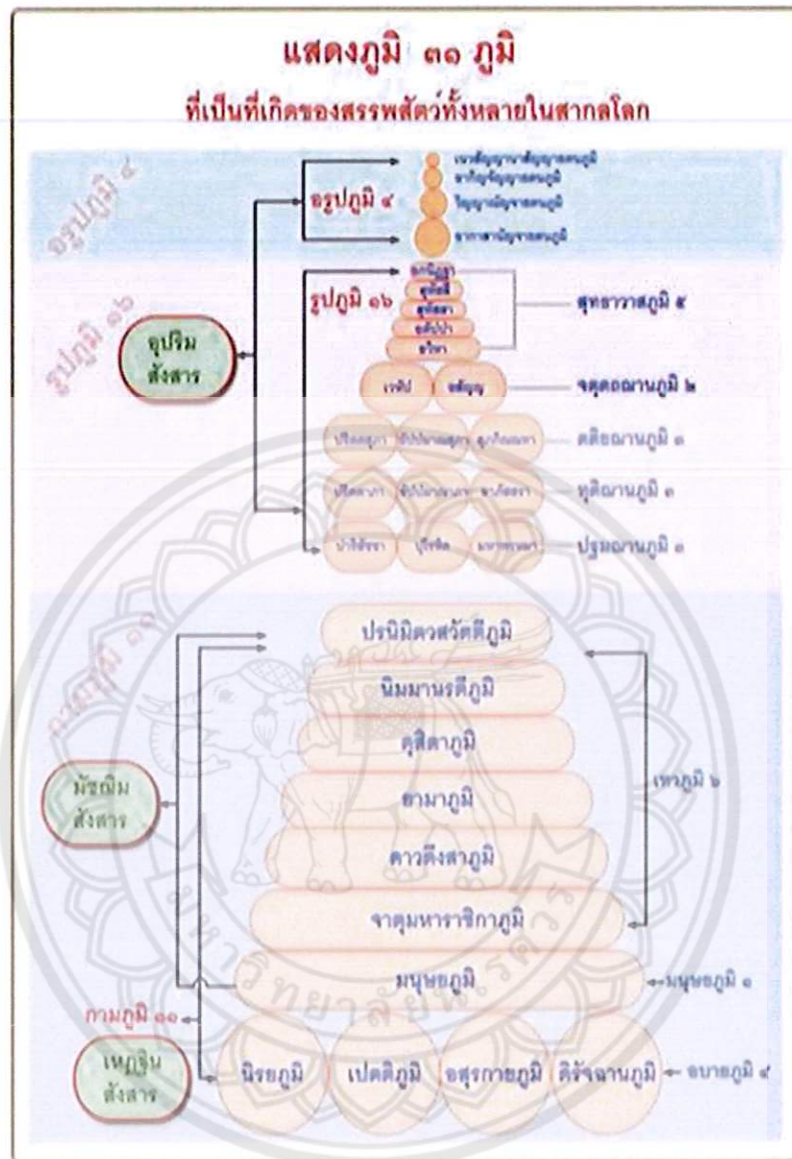
ภาพประกอบที่ 3

ชื่อภาพ The horsehead nebula in a new light

เป็นภาพเนบิวลาที่บอกถึงความกว้างใหญ่ของจักรวาล และมีติของดวงดาวอื่นๆ

ที่ผู้สร้างสรรค์ได้เป็นแรงบันดาลใจ ในเรื่องสวรรค์

ที่มา www.facebook.com/hubbleESA?fref=ts เข้าถึงเมื่อ 27/5/2557

ภาพประกอบที่ 4

ชื่อภาพ แสดงภูมิ 31 ภูมิ

ภาพที่แสดงชั้นต่างๆของภพภูมิต่างๆ ในความเชื่อตามไตรภูมิพระร่วง
 ที่มา <http://www.vcharkarn.com/vblog/115374> เข้าถึงเมื่อ27/5/2557

อิทธิพลหรือลัทธิศิลปะ

ตัวผู้สร้างสรรค์เองได้รับอิทธิพลจากรูปแบบศิลปะประเภทจิตรกรรมไทยประเพณีแบบประยุกต์และผลงานของศิลปินดังต่อไปนี้

ท่านอังคาร กัลยาณพงศ์ "จินตกวี" ผู้ที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับทั้งในด้านวรรณศิลป์และทัศนศิลป์ โดยครูอังคารได้กล่าวถ้อยคำที่แสดงถึงจิตวิญญาณของจิตรกร และกวีที่แท้จริงเอาไว้ว่า

"การวาดรูปกับการแต่งบทกวีต้องใช้ความคิดกับจินตนาการ อาจจะผิดกันในเรื่องเทคโนโลยีกับเทคนิค แต่ใช้จิตใจดวงเดียวกัน ทั้งงานเขียนรูปและเขียนหนังสือก็ต้องอาศัยมโนคติ บางคนเขาเรียก อิมเมจิเนชั่น ต้องมีจินตนาการความคิด เหมือนคนที่สร้างนครวัด เขาต้องมีภาพมาก่อนว่าทำอย่างไรจึงจะมีปราสาทขึ้นมา ถ้าเรามีมโนภาพกว้างใหญ่ไพศาล เราก็สามารถสร้างสรรค์อะไรที่ใหญ่โตขึ้นมา ถ้ามีมโนภาพคับแคบก็สร้างสรรค์อะไรอยู่ในกะลาเท่านั้น"

ภาพประกอบที่ 5

ชื่อภาพ สัมมาทิฎฐิ

ผู้สร้างสรรค์ ได้นำเอาทิวทัศน์บางอย่าง เช่นการแต้มจุด การตัดเส้น การไล่น้ำหนักสี รวมถึงการวาง

โครงสีมาใช้ในงานของผู้สร้างสรรค์ด้วย

ที่มา <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=haiku&month=29-10->

[2012&group=2&gblog=61](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=haiku&month=29-10-2012&group=2&gblog=61) เข้าถึงเมื่อ27/5/2557

ภาพประกอบที่ 6

ภาพจากหนังสือกวีนิพนธ์ของ อังคาร กัลยาณพงศ์

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาวิธีการลงสีของท่านอังคาร เพื่อนำมาใช้ในงานของผู้สร้างสรรค์เอง เช่น

การลูบสีขาว การจุด และการเขียนดวงดาว

ที่มา http://khunmaebook.tarad.com/product.detail_646347_th_4762436 เข้าถึงเมื่อ

27/5/2557

ภาพประกอบที่ 7

ผลงานของอาจารย์ ประสงค์ ลือเมือง

ผู้สร้างสรรค์ขอบกวลวิธีการใช้สี ที่ดูนุ่ม โดยการผสมขาวพอประมาณของ

อาจารย์ประสงค์ ลือเมือง

ที่มา หนังสือประวัติและผลงานของ ประสงค์ ลือเมือง เข้าถึงเมื่อ 27/5/2557

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด สวรรค์ นี้ ผู้สร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ถ่ายทอดเรื่องราว ความเชื่อเรื่องสวรรค์ในไตรภูมิพระร่วง เพื่อผู้ชมเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องไตรภูมิมากขึ้น เป็นการยกระดับจิตใจทางหนึ่ง ซึ่งผ่านผลงานจิตรกรรมไทยประเพณีแบบประยุกต์

โดยกระบวนการสร้างสรรค์ ได้กำหนดลำดับขั้นตอนเอาไว้ดังนี้

1. รวบรวมศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล
2. จัดทำแบบภาพร่างและพัฒนาปรับปรุง
3. ขยายผลงานจริงจากแบบภาพร่าง
4. ปฏิบัติงานจริง จนเสร็จสมบูรณ์

หลักการองค์ประกอบศิลปะและทฤษฎีการสร้างสรรค์

1. โครงสร้างของศิลปะ

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึก ความคิด หรือ ความงาม ก็ จะ เห็น ได้ ว่า ศิลปะ นั้น มี องค์ ประกอบ ที่ สำคัญ อยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่ง ได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็นการ แสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่ง เราเรียกว่าองค์ประกอบส่วนแรก ว่า รูปทรง (Form) หรือ องค์ประกอบทางรูปธรรม และส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือ องค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้น องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักการของศิลปะ ก็คือ รูปทรง กับ เนื้อหา

1.1 รูปทรง

หมายถึง สิ่งที่มีมองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนหนึ่งที่ศิลปินสร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ ซึ่งได้แก่ เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ของขาวและดำ สี และลักษณะพื้นผิว รูปทรงให้ความพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส เป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นก็สร้างตัวเนื้อหาให้กับรูปทรงเอง ถ้าเปรียบกับชีวิต รูปทรงคือส่วนที่เป็นกาย เนื้อหาคือนั่นที่เป็นใจ โดยผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงของปราสาทและเทวดาแสดงเรื่องราวของสวรรค์

1.2 เนื้อหา

หมายถึง เป็นองค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือโครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึง ผลที่ได้รับจากงานศิลปะ ส่วนที่เป็นนามธรรมนั้นนอกจากเนื้อหาแล้วยังมี เรื่อง และแนวเรื่องรวมอยู่ด้วย(subject, theme) โดยเนื้อหาของผู้สร้างสรรค์เป็นเรื่องราวของสวรรค์ในไตรภูมิพระร่วงของพระยาลีไท

ส่วนประกอบของรูปทรงได้แก่

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป และส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปได้แก่ ทัศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ และกลวิธีที่ใช้กับวัสดุนั้น เช่น การระบาย การปั้น การสลัก การแกะ การตัดปะ การเชื่อมต่อ ฯลฯ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคงทนถาวรของผลงาน และความเนบเนียนของฝีมือ

1. จุด (Dot/Point) หมายถึง ธาตุเบื้องต้น ซึ่งเล็กที่สุดของการเห็น และมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถือว่าจุด เป็นการเริ่มต้นที่ไปสู่การเกิดของทัศนธาตุอื่นๆที่สำคัญต่อไป อาทิ เช่น เส้น เกิดจากการนำจุดมาเรียงกันจนเกิดความยาว หรือน้ำหนักเกิดจากการนำจุดมาวางเรียงทับซ้อนกันจำนวนมาก เป็นต้น

2. เส้น (Line) หมายถึง ผลจากการนำจุดหลายๆจุดมาเรียงติดต่อกันออกไปจนเกิดเป็นความยาวซึ่งเป็นมิติเดียวของเส้น และเส้นเป็นรากฐานของโครงสร้างของงานทัศนศิลป์ทุก

ประเภท อีกทั้งเส้นสามารถแสดงความรู้สึกด้วยตัวของมันเอง และด้วยการนำมาประกอบกันให้ปรากฏเป็นรูปทรงต่างๆได้ ซึ่งเส้นแต่ละชนิดก็ให้ความหมายและความรู้สึกกันออกไป

2.1 เส้นตรง มีลักษณะให้ความรู้สึก แข็งแรง มั่นคง สง่างาม ชัดเจน และน่าศรัทธา

2.2 เส้นโค้งหรือเส้นตรงที่มีลักษณะการกระจายขึ้นด้านบน ให้ความรู้สึกเจริญเติบโตขึ้นไป

2.3 เส้นโค้งที่เอนตัวลง ให้ความรู้สึกที่เศร้าสลด หมดกาลัยมีแต่ความทุกข์โศก

2.4 เส้นตรงที่มีแนวเฉียงทิศทางขัดแย้ง ให้ความรู้สึกถึงความขัดแย้ง ต่อสู้

2.5 เส้นที่แสดงลักษณะเฉพาะตัว เป็นเส้นที่เกิดจากร่องรอยของการตัดพู่กัน ปากกา ดินสอ ที่สื่อสัญลักษณ์ของอารมณ์แสดงจังหวะความเคลื่อนไหวและแสดงถึงบุคลิกภาพของศิลปินเกิดความงาม ความรู้สึกในตัวของมันเอง

3.น้ำหนัก หมายถึง ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ หรือการระบายสีให้มีผลเป็นความอ่อนความแก่ของสีหนึ่ง หรือหลายสี หรือบริเวณที่มีสีขาว สีเทา และสีดำ ในความเข้มระดับต่างๆในงานชิ้นหนึ่ง น้ำหนักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาในธรรมชาติ จะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากจะให้ปริมาตรและความแน่นแก่รูปทรงแล้ว น้ำหนักยังให้ความรู้สึกและอารมณ์ด้วยการประสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเองอีกด้วย น้ำหนักของน้ำหนัก

4.ที่ว่าง (Space) หมายถึง ที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้มีรูปร่างขึ้น ได้แก่ แผ่นของน้ำหนัก แผ่นราบที่มี 2 มิติ หรือประกอบกันเป็น 3 มิติ และบริเวณที่ว่างที่เป็นบวกลบ ลักษณะของที่ว่างมีลักษณะดังต่อไปนี้ ที่ว่างจริง (Physical Space) หมายถึง ที่ว่างของงานสถาปัตยกรรมและปติมากรรมเป็นที่ว่างจริงๆ ที่สามารถสัมผัสได้ เรียกว่า ที่ว่างจริง หรือที่ว่างกายภาพ ที่ว่างลวงตา (Pictorial Space) หมายถึงส่วนที่ว่างในงานจิตรกรรมหรือภาพพิมพ์ที่แสดงความลึกตื้น เป็นที่ว่างลวงตาที่เกิดขึ้นจากกรรมวิธีทางจิตรกรรม หรือการประกอบกันของทัศนธาตุ เราเรียกที่ว่างชนิดนี้ว่า ที่ว่างลวงตา หรือที่ว่างแบบรูปภาพ

5.สี (Color) หมายถึง ทศณธาตุที่มีคุณลักษณะของทศณธาตุทั้งหลายรวมกันครบถ้วน คือ มีเส้น น้ำหนัก ที่ว่าง และลักษณะพื้นผิว นอกจากนี้ยังมีคุณลักษณะพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 2 ประการ คือ ความเป็นสี น้ำหนักของสีและความจัดของสี

5.1 ความเป็นสี (Hue) หมายถึงว่าเป็นสีอะไร เช่น แดง เหลือง เขียว ฯลฯ ตามวงสีธรรมชาติ

5.2 น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลง และถ้าเราเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยๆ เป็นลำดับ เราจะได้ค่าของสีหรือน้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากแก่สุดไปจนอ่อนที่สุด

5.3 ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสีสีหนึ่ง สีที่ถูกผสมด้วยสีดำจะหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับจากจัดที่สุดไปจนหม่นที่สุดได้หลายลำดับ ด้วยการค่อยๆ เพิ่มปริมาณของสีดำที่ผสมเข้าไปทีละน้อยๆ จนถึงลำดับที่ความจัดของสีที่มีน้อยที่สุด คือ เกือบดำ

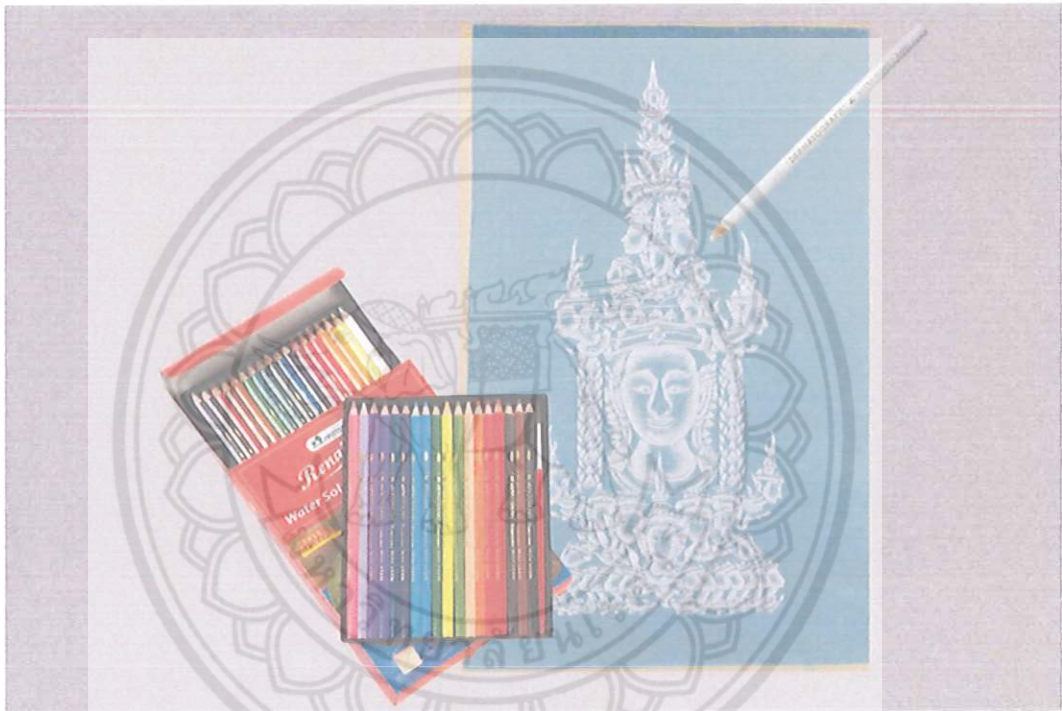
6. ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นกามะหยี่ ฯลฯ ลักษณะพื้นผิวมี 2 ชนิด คือ

6.1. ลักษณะผิวที่เราจับต้องได้ เช่น กระดาษทราย ผิวส้ม แก้ว ฯลฯ

6.2. ลักษณะผิวที่ตาเพียงเห็น เมื่อมองดูจะรู้สึกว่ารูปร่างหยาบหรือละเอียด แต่เมื่อสัมผัสจับต้องเข้าจริงกลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ เช่น วัสดุสังเคราะห์ที่ทำผิวเป็นลายไม้ ลายหินอ่อน หรือการใช้รอยพุกันในงานจิตรกรรมบางชิ้น

1. ส่วนประกอบทางวัสดุและวิธีการ

วัสดุ (material) หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินเหนียว ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด สวรรค์ นี้วัสดุที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ

ภาพประกอบที่ 1

สีไม้สำหรับการทำภาพร่าง

ภาพประกอบที่ 2
สีอะคริลิกใช้ในการปฏิบัติงานจริง

ภาพประกอบที่ 3
พู่กันและแปรงระบายสี

ภาพประกอบที่ 4
ถังใส่น้ำ สำหรับล้างพู่กันและจานสี

ภาพประกอบที่ 5
ผ้าใบสำหรับเขียนภาพ

2. กลวิธี (technic)

หมายถึง วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เช่น การระบาย การปั้น การสลัก การแกะ การตัดปะ การเชื่อมต่อ ฯลฯ กลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ การระบายสี

การระบายสี (paint) เป็นการนำสีมาระบายผสมกลมกลืนให้เกิดน้ำหนักแสงเงา และสีล้วนตามที่ต้องการ

2. หลักการสร้างสรรค์ศิลปะ

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ เรื่อง สวรรค์ ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ สร้างผลงานจิตรกรรมไทย ประเพณีแบบประยุกต์ ให้เกิดเอกภาพ

2.1 เอกภาพ หมายถึง การประสานหรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อหาที่เป็นนามธรรมและรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าด้วยกัน

2.2 ดุลยภาพ หมายถึง การถ่วงน้ำหนักที่เท่ากันทั้งสองข้างของสิ่งหรือรูปทรง เกิดจากการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน และจากการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกันทั้ง 2 ข้าง ดุลยภาพกำหนดได้ 2 รูปแบบ คือ ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน และดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน ผลงานของผู้สร้างสรรค์เองเลือกองค์ประกอบแบบสองข้างเท่ากัน Symmetry เพื่อให้ภาพออกมาดูสงบมั่นคง และสง่างาม

2.3 การขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

1. การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด และรวมถึงการขัดแย้งกันขององค์ประกอบต่างชนิดกันด้วย

2. การขัดแย้งของขนาด

3. การขัดแย้งของทิศทาง

4. การขัดแย้งของที่ว่างหรือ จังหวะ

2.4. การเป็นตัวกลาง (Transition) คือ การหาสิ่งที่ขัดแย้งกันให้กลมกลืนกัน ด้วยการใช้ตัวกลางเข้าไปประสาน เช่น สีขาว กับสีดำ ซึ่งมีความแตกต่าง ขัดแย้งกันสามารถทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ ด้วยการใช้สีเทาเข้าไปประสาน ทำให้เกิดความกลมกลืนกัน มากขึ้น

2.5 การซ้ำ (Repetition) คือ การจัดวางหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เป็นการสร้างเอกภาพที่ง่ายที่สุด แต่ก็ทำให้ดูจืดชืด น่าเบื่อที่สุด

2.6 ความเป็นเด่น (Dominance) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

1. ความเป็นเด่นที่เกิดจากการขัดแย้ง ด้วยการเพิ่ม หรือลดความสำคัญ ความน่าสนใจในหน่วยใดหน่วยหนึ่งของคู่ที่ขัดแย้งกัน

2. ความเป็นเด่นที่เกิดจากการประสาน

การเปลี่ยนแปลง (Variation) คือ การเพิ่มความขัดแย้งลงในหน่วยที่ซ้ำกัน เพื่อป้องกัน ความจืดชืด น่าเบื่อ ซึ่งจะช่วยให้มีความน่าสนใจมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะจะต้องรักษาคุณลักษณะของการซ้ำไว้ ถ้ารูปมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก การซ้ำก็จะหมดไป กลายเป็นการขัดแย้งเข้ามาแทน และถ้าหน่วยหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความแตกต่างจากหน่วยอื่น ๆ มาก จะกลายเป็นความเป็นเด่นเป็นการสร้างเอกภาพด้วยความขัดแย้งการเปลี่ยนแปลงมี 4 ลักษณะ คือ

1. การเปลี่ยนแปลงของรูปลักษณะ

2. การเปลี่ยนแปลงของขนาด

3. การเปลี่ยนแปลงของทิศทาง

4. การเปลี่ยนแปลงของจังหวะ

2.7 จังหวะ หมายถึง การซ้ำที่เป็นระเบียบ จากระเบียบง่าย ๆ ซ้ำซ้อนขึ้นจนเกิดเป็นรูปทรงของศิลปะ ซึ่งจังหวะในมานศิลปะ คือ การเน้นการผ่อนคลายสลับกันของทัศนธาตุต่างๆ เพื่อให้เกิดเอกภาพที่มีชีวิตชีวา การเกิดจังหวะมี 2 ลักษณะ คือ เกิดจากการซ้ำของหน่วยหรือสลับกันของหน่วยกับช่องไฟ และเกิดจากการเลื่อนไหลที่ต่อเนื่องของสัน น่านัก สี และรูปทรง

สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดสรรคนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ดุลภาพแบบสองข้างเท่ากัน Symmetry และใช้การขัดแย้งและประสานกันด้วยการใช้เส้นตรงและเส้นโค้ง และการจุดเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวในพื้นที่ว่างและเกิดเป็นระยะของภาพ และใช้สีน่านักเทาเพื่อการประสานกลมกลืนกันของภาพ

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

1.1 ข้อมูลภาคเอกสาร ผู้สร้างสรรค์ได้ค้นคว้าข้อมูลจากตาราหนังสือเอกสารทางวิชาการ อันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของเทคนิคในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

-เอกสารไตรภูมิพระร่วงของพระยาสิทธิ

WWW.DMC.COM

-องค์ประกอบของศิลปะ อาจารย์ชะลูด นิ่มเสมอ

-จากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต

ภาพผลงานของศิลปิน

ภาพประกอบที่ 6

ผลงานของท่าน อังคาร กัลยาณพงศ์

ผู้สร้างสรรค์ สนใจการแต้มจุดต่างๆ เทคนิคการเขียนดวงดาวที่งดงาม การไล่น้ำหนักสี

ตลอดจนรูปแบบของรูปทรงที่เป็นลายไทยที่สวยงามยิ่ง

25
สำนักหอสมุด

๒๓ มี.ค. ๒๕๕๗

2. การวิเคราะห์

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลทางเนื้อหา

1.6133311

จากภาพข้อมูลทำให้ผู้สร้างสรรค์ วิเคราะห์เนื้อหา และความคิดความบังนดาลใจ ต่อการ
สร้างได้ว่าภาพภูมิของสวรรค์ที่พรรณนาไว้ในไตรภูมิพระร่วง ของพระยาสิทธิ ว่ามีความสวยสด
งดงาม มีความประณีต ในรูปร่างของเทวดานางฟ้าและวิมารปราสาทอันเป็นทิพย์ เปล่งประกาย
ลอยอยู่ในอากาศ และเทวดานางฟ้าสามารถคิดนึกสิ่งใน สามารถเนรมิตขึ้นมาเองตามอำเภอใจได้
มีอายุยืนยาวหลายล้านปีมนุษย์

โดยเป็นรูปแบบจิตรกรรมไทยประเพณีแบบประยุกต์ ที่มีการใช้สีและเส้นที่งดงามอ่อนช้อย

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลทางรูปทรง

จากการศึกษาภาพผลงานศิลปะข้างต้น มีการใช้สีที่มีการเปลี่ยนน้ำหนัก ไล่ระดับของสีให้เกิด
เป็นค่าน้ำหนักอ่อนแก่ได้อย่างลงตัว และการให้จุดของสี ผลงานของท่านอังคาร กัลยาณพงศ์
ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพอย่างลงตัวในพื้นที่ว่าง และตัวอย่างการใช้สีที่ตัดกันของอาจารย์พิชัย
นิรันดร์ โดยการใช้สีของสีได้เป็นอย่างดี การใช้สีตัดเป็นรูปทรงของอาจารย์อนุโรจน์ จันทโรไพธ
ศรี ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ในการทำตัวปราสาท และใช้น้ำหนักที่มีการเจือสีเขาไปทำให้สีอ่อน
ลง นุ่มและลดค่าของสีลงจากผลงานของอาจารย์ประสงค์ ลือเมืองและท่านอังคาร

จากการศึกษาค้นคว้าทั้งหมดที่กล่าวมา ทำให้ผู้สร้างสรรค์มีแนวทาง และมีข้อมูลเบื้องต้นใน
การสร้างสรรคศิลป์ขั้นตอนนี้เป็นอย่างดี และในทำเนื้อหาและข้อมูลภาพดังกล่าวมาเป็นข้อมูล
ในการสร้างสรรค์ศิลป์ชุด สวรรค์ในครั้งนี้

3. การสร้างภาพร่าง

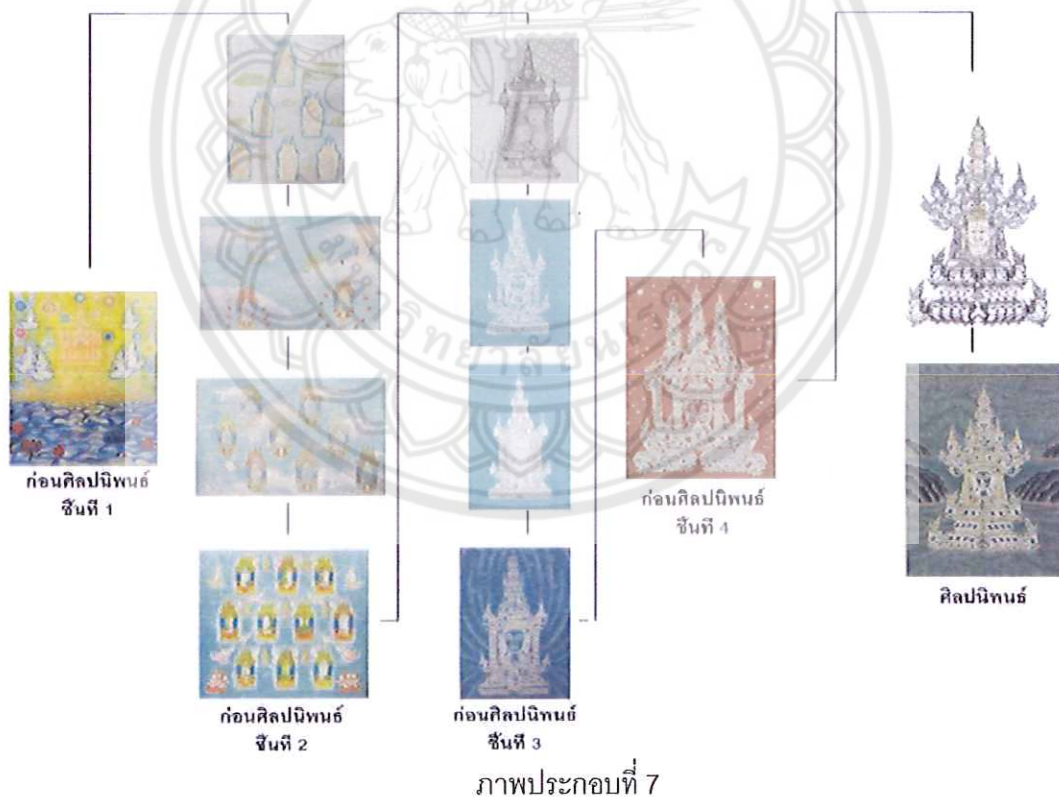
เมื่อได้ข้อมูล จึงรวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรม เช่น ภาพจิตรกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนรก
สวรรค์ และภาพผลงานของศิลปิน นำมาดำเนินการสร้างภาพร่าง โดยจัดองค์ประกอบเป็นองค์
ปราสาท ที่ประกอบขึ้นด้วยกายของเทวดา ที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นจากการใช้โปรแกรม Photoshop
นำมาจัดวางให้ได้องค์ประกอบที่สมบูรณ์ ด้วยการทำให้แบบร่างไว้หลายแบบ เพื่อให้ได้ภาพร่างตาม
แนวความคิดและความรู้สึกที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการมากที่สุด

4. การสร้างสรรค์ผลงานจริง

ผู้สร้างสรรค์จะนำภาพร่างที่ผ่านการปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา มาขยายเป็นผลงานโดยมีภาพร่างเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของภาพโดยรวม รายละเอียดในผลงานจริงไม่มีในภาพร่าง รายละเอียดต่างๆจะเกิดขึ้นจากเทคนิคและวิธีการในขณะสร้างผลงานจริง

5. การปฏิบัติงาน

การสร้างสรรค์งานของผู้สร้างสรรค์ เทคนิคโดยรวมคือ การใช้สีอะคริลิค ระบายและตัดเส้นบนพื้นผ้าใบ อุปกรณ์ที่สำคัญคืออีกอย่างหนึ่งคือ สะพานรองมือ เพื่อช่วยให้การเขียนเส้นเที่ยงตรงมากขึ้น ส่วนวิธีปฏิบัติงานสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ระยะ คือ

กระบวนการพัฒนาผลงาน

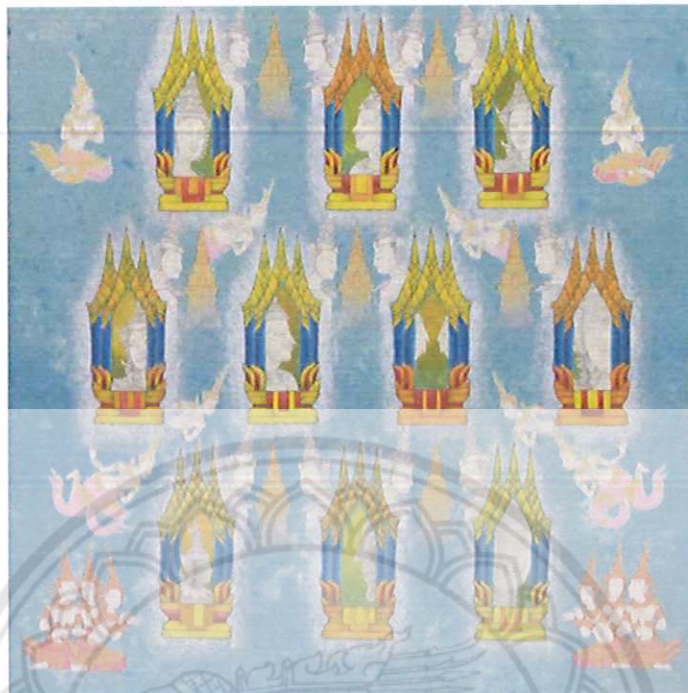
กระบวนการพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ จนถึงผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 8

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ สวรรค์ชั้นที่ 1

5.1 ระยะเวลาการศิลปนิพนธ์นิพนธ์ช่วงที่ 1 การเตรียมผ้าใบ จะรองพื้นด้วยสีอะคริลิก แล้วขึ้นภาพด้วยเทคนิค Stencil จากนั้นใช้สีอะคริลิกระบายเบาๆ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสไล่ระดับของสีให้เป็นน้ำหนักเงาเบาๆ จากนั้นใช้ดินสอเขียนลายละเอียด ของสายน้ำและลงทับด้วยสีอะคริลิก ที่ละส่วนร่วมทั้งดอกบัว ที่มีการไล่น้ำหนักของสีด้วย จากนั้นก็ใช้สีอะคริลิกระบายเป็นรูปดวงดาวที่กระจายอยู่ในท้องฟ้ารอบๆปราสาท และให้ปากกาสีน้ำมันเพิ่มการจุด และการตัดเส้นบางส่วน ให้เหมือนกับการเปล่งแสงของดวงดาว ส่วนริ้วน้ำผู้สร้างสวรรค์เก็บรายละเอียดด้วยการใช้ปากกาน้ำมัน สีขาว แต่มจุดเล็กๆเหมือนกับฟองน้ำลงไปเป็นชั้นสุดท้าย และผู้สร้างสวรรค์กลับมาเก็บส่วนที่ขึ้นด้วยเทคนิค Stencil เป็นรูปเทวดาในตอนแรกด้วยการใช้สีอะคริลิกระบายเบาๆ ให้เกิดเป็นเงาและน้ำหนักขององค์เทวดาและชุดของเทวดา วรรณะสีโดยรวมในภาพเป็นสีโทนร้อน 80% ของภาพ

ภาพประกอบที่ 9
ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ สวรรค์ชั้นที่ 2

5.2 ระยะเวลาศิลปะนิพนธ์ช่วงที่ 2 การเตรียมผ้าใบเหมือนในช่วงแรก แต่จะต่างกันตรงที่ผู้
สร้างสรรค์ได้ใช้เทคนิคการหยดน้ำลงไปขณะที่สีรองพื้นยังไม่แห้ง เพื่อให้เกิดเป็นลวดลาย ต่างๆ
ขาวเพื่อให้ภาพมีมิติยิ่งขึ้นเป็นการลดระยะของภาพอีกทาง หลังจากนั้นรอจนสีที่รองพื้นและน้ำที่
หยดลงเริ่มแห้งจึงให้ผ้าเช็ดในส่วนที่หยดน้ำลงไปออก จะเกิดเป็นลวดลายของผ้าใบ และเมื่อสีแห้ง
ดีแล้วผู้สร้างสรรค์ใช้เทคนิค Stencil ในการขึ้นองค์ปราสาท และเทวดา หลังจากนั้นก็ระบายสีคะคริ
ลิกทับลงไปเหมือนการเขียนภาพไทยคือการลบสีแล้วตัดเส้น เมื่อถมสีลงบนตัวปราสาทและเทวดา
เรียบร้อยแล้วผู้สร้างสรรค์จึงใช้ผู้กันเบอร์ 0 พิเศษตัดเส้นเป็นการเก็บรายละเอียดขั้นสุดท้าย
วรรณะสีโดยรวมของภาพเป็นสีวรรณะเย็น 80% และวรรณะร้อน 20% ของภาพ

ภาพประกอบที่ 10

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ สวรรค์ชั้นที่ 3

5.3 ระยะเวลาศิลปะนิพนธ์ช่วงที่ 3 ระยะเวลาผู้สร้างสรรค์ได้จัดองค์ประกอบของภาพใหม่จากการทดลองในขั้นที่ผ่านมา ผู้สร้างสรรค์เริ่มด้วยการลงสีพื้นด้วยสีน้ำพลาสติก และจากนั้นจึงขยายผลงานจริงลงบนผ้าใบ ด้วยการถ่ายเอกสาร เมื่อขยายผลงานลงบนผ้าใบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้สร้างสรรค์จึงเริ่มการลงสีด้วยสีอะคริลิค ระบายไล่สีน้ำหนักแทนการตัดเส้น เพื่อให้เกิดเป็น Volume ของเทวดาที่ประกอบขึ้นเป็นปราสาท จากนั้นจึงแต้มด้วยสีทองอะคริลิค ตามจุดต่างๆทั่วทั้งปราสาท และเพิ่มรัศมีด้วยการใช้ดินสอไขระบาย วรรณะสีโดยรวมเป็นสีวรรณะเย็น

ภาพประกอบที่ 11

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 4

5.4 ระยะเวลาศิลปะนิพนธ์ ช่วงที่ 4 ระยะเวลาการเตรียมผ้าใบเหมือนชั้นที่ 3 แต่เปลี่ยนเป็นสี
 วรรณะร้อน และจากการพัฒนาต่อจากชั้นที่ผ่านมา ผู้สร้างสรรค์เปลี่ยนจากการระบายไล่น้ำหนัก
 ด้วยสีอะคริลิก เป็นการเขียนด้วยฟู่กันเบอร์ 0 พิเศษในการเขียนเส้นเหมือนกับ การ drawing และ
 แต้มท้องตามเครื่องประดับของเทวดาที่ประกอบขึ้นด้วยกันเป็นองค์ปราสาท และจุดดวงดาวต่างๆ
 ด้วยสีอะคริลิก สีขาว และดินสอไข วรรณะสีโดยรวมของภาพเป็นสีวรรณะร้อน

ภาพประกอบที่ 12
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

5.5 ระยะเวลาศิลปะนิพนธ์ ระยะเวลาจากการพัฒนาจากชั้นก่อนศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสร้างสรรค์ ยังคงรองรับทั้งหมดด้วยสีอะคริลิคแล้วขยายผลงานจริง แต่ผู้สร้างสรรค์สร้างระยะและบรรยากาศของภาพด้วยการจุดลงไปด้วยสีอะคริลิค และเพิ่มภูเขาเพื่อเป็นการบอกระยะของภาพ และเป็นการเพิ่มน้ำหนักที่เข้มที่สุดของภาพด้วย โดยผู้สร้างสรรค์ยังคงให้ฟุ้งกันเบอร์ 0 ในการเขียนและตัดเส้นปราสาทที่ประกอบขึ้นด้วยกายของเทวดาทั้งหลาย จากนั้นจึงใช้สีทองอะคริลิค แต้มตามเครื่องประดับของเทวดาทั่วทั้งปราสาท วรรณะสีโดยรวมเป็นสีเขียว

6. การพัฒนาผลงานและวิธีการสร้างสรรค์

การศึกษาค้นคว้าและทดลองในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้ทำการพัฒนา และแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องกันมา ทั้งด้านความคิด รูปแบบ และวิธีการสามารถแบ่งการทำงานออกได้เป็นระยะ ดังนี้

การสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์

ในระยะนี้ได้แบ่งการทำงานออกเป็น 4 ช่วงดังนี้

ช่วงที่ 1 เป็นช่วงเริ่มต้นของความคิด เนื้อหา และการค้นหารูปแบบในการสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาไตรภูมิพระร่วงจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ และสื่ออื่นเช่น ยูทูบ เพื่อการเข้าใจ และเพื่อเพิ่มจินตนาการให้มากขึ้น โดยมีปราสาท และเทวดา ล้อมรอบองค์ปราสาท ในด้านรูปแบบ ผู้สร้างสรรค์ได้ทดลองใช้เทคนิคง่ายๆ คือการทำ Stencil เป็นรูปปราสาทและกายของเทวดาแล้วระบายด้วยสีอะคริลิก ในส่วนของริ้วน้ำรังขึ้นด้วยดินสอ และบางส่วนตัดเส้นด้วยปากกาสีน้ำมัน

ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ ความไม่ประสานกลมกลืนกันของสีและรูปแบบของปราสาท รวมทั้งระยะของบรรยากาศ ภายในภาพและการเก็บรายละเอียดในส่วนของเทวดา จึงแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการใช้สีอะคริลิกระบายไล่สีน้ำนํกภายในกายของเทวดา

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

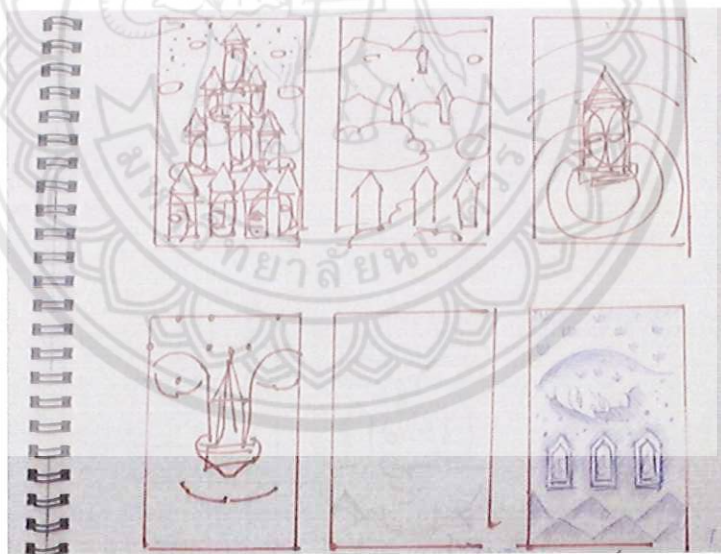

ภาพประกอบที่ 13

การทดลองและหาวิธีการเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ช่วงที่ 2 การแสดงออกของรูปแบบยังคงคล้ายขั้นที่ 1 แต่ได้พัฒนาและให้ความสำคัญทางเทคนิคมากขึ้น มีการใช้กลวิธีดีดสีเป็นฝอยๆ ด้วยแปลงขั้ตรงเท้า (Stencil) และทดลองทำภาพร่างหลายชิ้นเพื่อจัดวางองค์ประกอบและรูปแบบที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการ โดยการปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นระยะ มีการจัดองค์ประกอบของปราสาทให้มีมากขึ้นกว่าเดิมโดยเรียงปราสาทสลับกันไปมา และแทรกใบหน้าของเทวดาในแต่ละปราสาท มีการลงสีพื้นด้วยวิธีการหยดน้ำแล้วเช็ดออกด้วยผ้าเบาๆ เพื่อให้เกิดร่องรอย ของคราบน้ำเพื่อให้เกิดเป็นพื้นผิวอีกอย่างหนึ่ง

ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ การใช้สีรองพื้นที่มีส่วนผสมของสีเงินอะคริลิกมากเกินไปจึงทำให้ดูสีที่ระบายลงไปได้ยาก เนื่องจากมีการสะท้อนของแสงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย และวิธีการลงสีที่กินเวลานานเนื่องจากไม่ได้ถมสีขาวลงในส่วนที่จะระบายสีอื่นก่อนซึ่งทำให้สีจมนและต้องระบายหลายรอบ

ภาพประกอบที่ 14

การทดลองและหารูปแบบผ่านการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา

เพื่อหาจังหวะการจัดวางองค์ประกอบของผลงาน เช่นความเคลื่อนไหว และมิติที่ล่องลอย

ภาพประกอบที่ 15

การทดลองทำภาพร่าง การซ้ำกันของปราสาทเพื่อแสดงถึงความล่องลอย

ภาพประกอบที่ 16

การพัฒนาภาพร่างจากขั้นที่แล้ว

การทดลองการจัดจังหวะของการซ้ำที่ไม่สม่ำเสมอเพื่อหามิติและระยะในบรรยากาศ

ภาพประกอบที่ 17

การพัฒนาภาพร่างต่อเพื่อหารูปแบบที่สมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 18

การทดลองทำด้วยกลวิธีเจาะกระดาษแล้วพ่นสี (Stencil) เพื่อการขยายลงบนผ้าใบ

ด้วยวิธีการพ่นสีสเปรย์ เพื่อให้ภาพดูนุ่มนวล

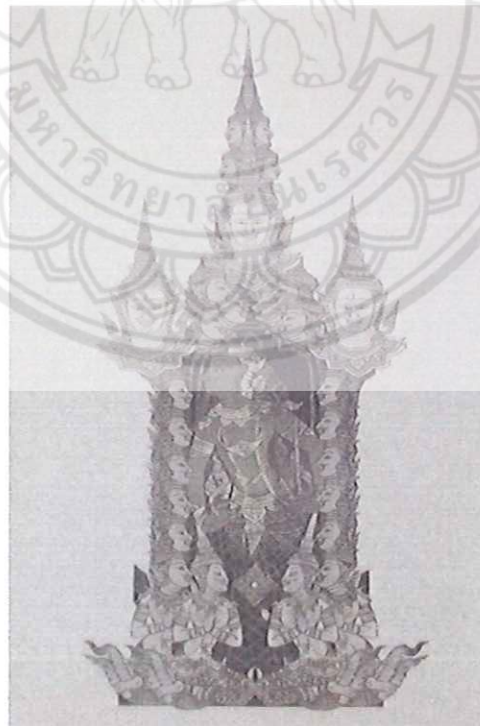
ภาพประกอบที่ 19

ผลงานจริงจากการพัฒนาจากชิ้นที่ 1

ทดลองจัดองค์ประกอบของการซ้ำ เพื่อให้เกิดจังหวะและระยะของปราสาทที่เท่าๆกัน โดยการเพิ่ม
การแต้มจุดเพื่อให้เกิดอากาศที่ดูผ่อนคลายของภาพเข้าไปอีกด้วย

ช่วงที่ 3 เมื่อความคิดและรูปแบบยกระดับจนเป็นความคิดรวบยอดในเรื่องราวของสวรรค์ จึงคิดหารูปแบบของเทคนิค เพื่อตอบสนองทางด้านเนื้อหาให้มากขึ้น โดยในช่วงนี้ได้เปลี่ยนการจัดองค์ประกอบของปราสาทและเทวดาใหม่ทั้งหมด โดยการรวมเทวดาทั้งหมดให้ประกอบกันขึ้นเป็นองค์ปราสาท ที่มีเทวดารวมกันตรงกลางของภาพ เกิดเป็นปราสาทที่มีเทวดาต่อตัวกันขึ้น และได้เปลี่ยนเทคนิคจากการระบายสีเป็นการใช้พู่กันเขียนเส้นคล้ายกับการ วาดเส้นด้วยดินสอ ทั้งทั้งปราสาท และจุดแต้มสีทองตามเครื่องประดับของเทวดา รวมทั้งดวงดาวอีกด้วย

ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ พู่กันมีขนาดใหญ่เกินไป ทำให้เส้นที่เขียนไม่มีความคมชัด และจากการที่ผู้สร้างสรรค์ผสมน้ำมากเกินไปทำให้เกิดเป็นคราบสีที่ไม่ต้องการ ทำให้รูปแบบยังไม่สมบูรณ์มากนัก

ภาพประกอบที่ 20

การทดลองจัดองค์ประกอบในเครื่องคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรม Photoshop

ภาพประกอบที่ 21 (บน)

ภาพประกอบที่ 22

การทดลองทำภาพร่างในเครื่องคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรม Photoshop

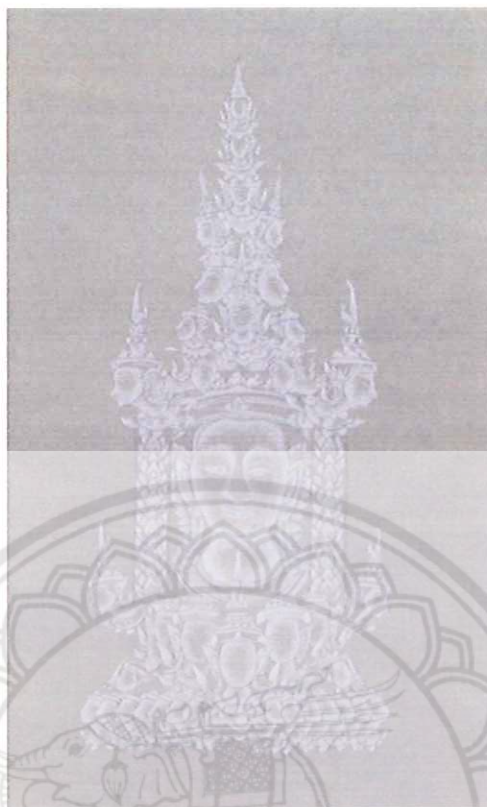
ภาพประกอบที่ 23

การทดลองลงสีบนกระดาศแข็งด้วยดินสอไขสีขาว เพื่อทดลองการเขียนสีขาวบนกระดาศสีเข้ม

ภาพประกอบที่ 24

การทดลองลงสีอะคริลิคบนกระดาศแข็ง

ภาพประกอบที่ 25

การทดลองทำภาพร่างบนกระดาษแข็งและระบายด้วยสีอะคริลิก
สีไม้และดินสอไขสีขาว

ภาพประกอบที่ 26
ผลงานจริงจากการพัฒนาต่อจากขั้นที่ 2

ช่วงที่ 4 เป็นการพัฒนาต่อจากขั้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์เปลี่ยนมาให้ฟูกันเบอร์ 0 แทนเบอร์ที่ใหญ่กว่าเพื่อให้การตัดเส้น คนยิ่งขึ้น และผสมน้ำในสีอะคริลิกให้น้อยลงกว่าเดิมมากเพื่อไม่ให้เกิดคราบของสี ส่วนรูปแบบผู้สร้างสรรค์พัฒนาต่อจากขั้นก่อนโดยการเพิ่มกายเทวดาให้มากขึ้น และปราสาทที่กว้างกว่าเดิม

ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ ปัญหาารวมของทุกช่วงที่ผ่านมา คือพื้นหลังขาดระยะ และไม่มีบรรยากาศในงาน ทำให้ยังดูไม่เป็นสวรรค์จักรวาล ที่กว้างไกลมากพอ

ภาพประกอบที่ 27

ผลงานจริงผ่านการพัฒนาจากขั้นที่ 3 เปลี่ยนแต่เพียงฟูกันเป็นเบอร์ 0 กลวิธีวิธีการเหมือนขั้นที่ 3
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปนิพนธ์

จากการรวบรวมความคิด รูปแบบ และวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานในระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้เห็นปัญหาที่ต้องแก้ไข และทำให้เกิดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการสร้างสรรค์ จนกระทั่งได้คลี่คลายมาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ระยะ คือ

ช่วงที่ 1 ในช่วงนี้ผู้สร้างสรรค์มุ่งที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานช่วงก่อน ศิลปะนิพนธ์ คือ วิธีการและเทคนิคที่ยังไม่ลงตัว โดยได้หาวิธีการจัดองค์ประกอบของเทวดาให้เป็นรูปปราสาทขึ้นมาใหม่ โดยดูจากผลงานของศิลปินและสถาปัตยกรรมไทยต่างๆ นำมาปรับใช้ในรูปแบบเฉพาะของผู้สร้างสรรค์เอง โดยการร่างภาพในโปรแกรม Photoshop หลายภาพเพื่อหาองค์ประกอบที่ลงตัวที่สุด จากนั้นจึง ปรีนและลงสีจริงเข้าไป เพื่อให้เห็นเมื่อขยายผลงานจริง ผู้สร้างสรรค์ลองพื้นด้วยวิธีการระบายสีอะคริลิกทั้งหมด จากนั้นจึงหยดน้ำลงไปและรอให้มาดๆ จึงเช็ดออกด้วยผ้า เพื่อให้เกิดร่องรอย ของน้ำและเพื่อนเป็นบรรยากาศของภาพด้วย

ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ พื้นหลังยังคงไม่มีอากาศ และดูตันไม่มีระยะ มิติจึงไม่เกิดขึ้นเท่าที่ควร

ภาพประกอบที่ 28 การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 29 การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 30

การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ชั้นที่ 3 ซึ่งขยายเป็นผลงานจริง

ภาพประกอบที่ 31

ผลงานศิลปินแห่งชาติ ทั่วเขตสุวรรณภูมิ ชั้นที่ 1

ช่วงที่ 2 หลังจากได้ทำการทดลองทางด้านเทคนิค วิธีการต่างๆ ตลอดจนมีรูปแบบที่ชัดเจน สมบูรณ์แล้ว ในครั้งนี้จึงพยายามค้นหาวิธีการผลึกกระยะพื้นหลังด้วยการใส่ภูเขาด้วยสีพื้นหลังที่เข้ม ขึ้นมาอีก และทดลองทำดวงดาวด้วยวิธีการ Stencil เพื่อให้ดูเหมือนเนบิวลา ในจักรวาลตามที่ผู้ สร้างสรรค์จินตนาการไว้ และทดลองการใส่สีเพิ่มเข้าไปในตัวเทวดาที่ประกอบกันขึ้นเป็นปราสาท อีกด้วย

ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ วิธีการ Stencil ใช้ไม่ค่อยได้ผลตามที่คาดหวังไว้มากนัก เกิดจาก การที่เราไม่สามารถควบคุมมันได้เท่าที่ควร

ภาพประกอบที่ 32

การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ครั้งที่ 1

ภาพประกอบที่ 33

การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ครั้งที่ 2

ภาพประกอบที่ 34

การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ครั้งที่ 3

ภาพประกอบที่ 35

การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ครั้งที่ 4

จากการปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีการพัฒนารูปแบบ โดยเพิ่มปีเพื่อให้เข้ากับเรื่องราวของ
ท้าววิรุฬหก ซึ่งเป็นเทวดาผู้ปกครองนก

ภาพประกอบที่ 36

การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ครั้งที่ 5

จากการพัฒนาและปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาจึงได้มีการปรับเปลี่ยนปีกให้มีความเป็นศิลปะไทยมากขึ้น โดยดูจากปีกของครุฑ หลังจากนั้นจึงขยายเป็นผลงานจริง

ภาพประกอบที่ 37

การทดลองทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ครั้งที่ 6

ผู้สร้างสรรค์ได้ใส่สีลงในภาพร่างเพื่อกำหนดโครงสร้างโดยรวมของภาพ เพื่อให้มีความชัดเจนเพื่อการ

ขยายผลงานจริง

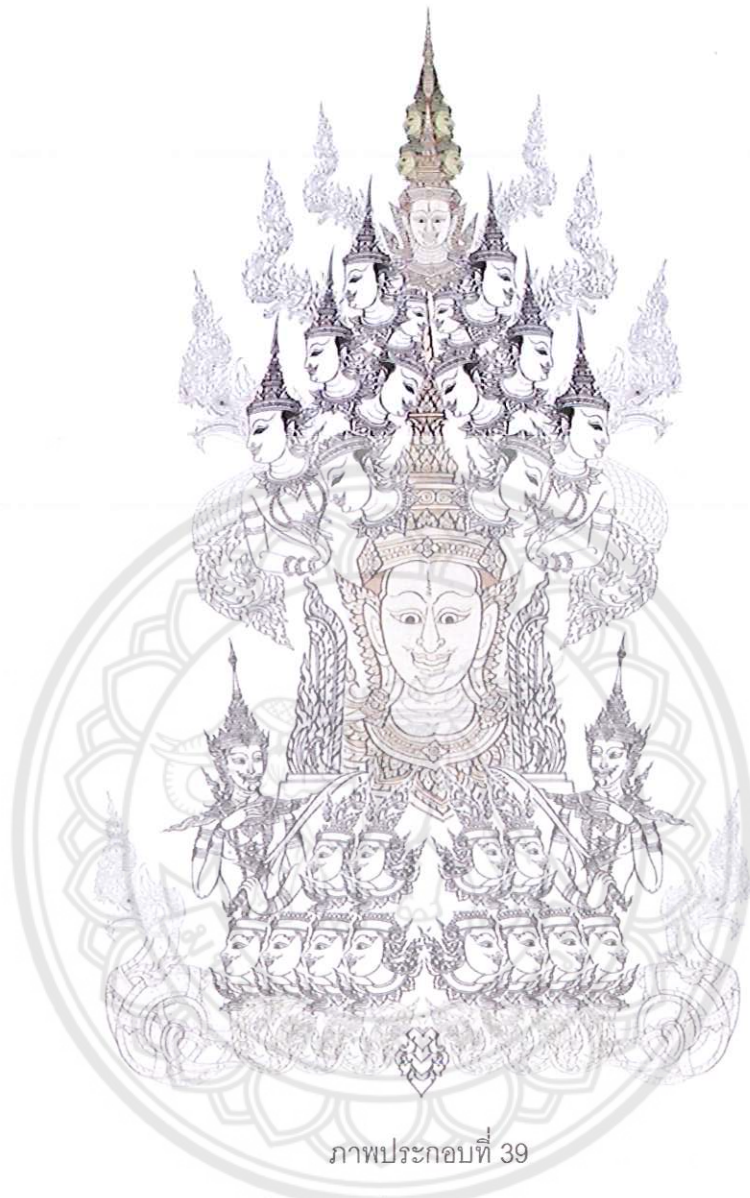

ภาพประกอบที่ 38
ผลงานศิลปนิพนธ์ ทำววิรุฬหก ชั้นที่ 2

ช่วงที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนากระบวนการต่างๆที่ผ่านมาเพื่อหาวิธีการแก้ไขพื้นที่จุดต้น และไม่มีบรรยากาศ โดยผู้สร้างสรรค์ได้เพิ่มการเติมจุดลงบนพื้นน้ำและ ที่ว่างโดยรอบปราสาท เทวดา เพื่อให้เป็นอากาศและมีมิติยิ่งขึ้น โดยผู้สร้างสรรค์ได้ลดสีให้น้อยลงและเลือกใช้สีในวรรณะ ร้อน คือสีทองน้ำตาล เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวของท้าววิรูปักษ์ซึ่งมีรูปกายสีทอง และเขียนกาย เทวดาที่ประกอบกันขึ้นเป็นปราสาทด้วยสีขาวผสมทอง ในอัตราส่วนที่แตกต่างกันเล็กน้อย

ปัญหาที่เกิดขึ้นในระยาะนี้ เกิดจากการจุดที่มีขนาดใหญ่เกินไป แต่ผลงานออกมาโดยรวมน่าพอใจ

ภาพประกอบที่ 39

การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop

ภาพประกอบที่ 40
ผลงานศิลปนิพนธ์ ท้าววิรูปักษ์ ชั้นที่ 3

ช่วงที่ 4 หลังจากเจอปัญหาและวิธีแก้ไขที่ค่อนข้างชัดเจนแล้ว ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาพัฒนาให้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ในขั้นที่ 4 ผู้สร้างสรรค์ยังคงให้สีในวรรณะเดียวโดยรวมของภาพ ด้วยสีฟ้าอ่อน และเขียนเทวดาที่ประกอบขึ้นเป็นปราสาทด้วยสีขาว และผู้สร้างสรรค์แต้มจุดเล็กๆเพื่อเป็นมิติและระยะของภาพ เพื่อให้เกิดอากาศบางๆรอบปราสาท และมีการแทรกสีอื่นเพิ่มเติมลงไปในการแต้มจุดพอสมควรด้วย

การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ครั้งที่ 1

ภาพประกอบที่ 41

ภาพประกอบที่ 42

การทำภาพร่างในโปรแกรม Photoshop ครั้งที่ 2

ภาพประกอบที่ 43
ผลศิลปนิพนธ์ ทำวฐุตรถ ชั้นที่ 4

บทที่ 4

การรายงานผลและวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ ศิลปะนิพนธ์

1. ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 1

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 2
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 3
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 4

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 4

หลังจากผ่านการขั้นตอนการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงานจนสำเร็จแล้วในแต่ละช่วง ผู้
 สร้างสรรค์จะนำมาวิเคราะห์หน้าข้อบกพร่อง ทั้งที่เกิดขึ้นจากวิธีการและกลวิธี ตลอดจนผลงานที่
 สำเร็จออกมา เพื่อปรับปรุงแก้ไข พัฒนาผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ส่วนประกอบเนื้อหา

เรื่อง คือ สิ่งที่ศิลปินสรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ศิลปะแบบรูปธรรม เช่น คน
 สัตว์ สิ่งของ ศาสนา สงคราม เป็นต้น โดยเรื่องของผู้สร้างสรรค์เองเกี่ยวกับเทวดาและปราสาทอัน
 เป็นทิพย์ เกี่ยวกับความเชื่อในไตรภูมิเรื่องสวรรค์ของพระยาโลไท ส่วนแนวเรื่องนั้นหมายถึง
 องค์ประกอบทางนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นความคิดของศิลปินที่มีต่อเรื่องหรือรูปทรง เป็นสาระ
 หรือแนวทางของการสร้างสรรค์มากกว่าเรื่อง โดยแนวเรื่องของผู้สร้างสรรค์พรรณนาถึง ความ
 เป็นอยู่ของเหล่าเทวดา ที่มีความเป็นอยู่อันสุขสบาย มีความเป็นทิพย์ ดงามเป็นความเบิกบานใจ
 ในทางสัญลักษณ์นั้นหมายถึง ความหมายลึกซึ้งยิ่งกว่าที่ได้รับจากการประสานกันของ ทศนธาดู
 ในรูปทรง และความหมายธรรมดาคือเรื่องหรือเหตุการณ์ เป็นผลทางอารมณ์หรือปัญญาที่
 คลี่คลาย ของการประสานกันของเนื้อหาทางรูปทรงเอง หรือการประสานกันของเนื้อหาทางรูปทรง

กับเนื้อหาทางเรื่อง ในงานของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ให้สัญลักษณ์คือ ปราสาทอันเป็นที่อยู่ของ เทวดาอันเป็นทิพย์ วิมารलयในอากาศ นำไปสู่อารมณ์ที่เป็นสุข สงบนิ่ง

เนื้อหาภายใน คือเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้ดู โดยผู้สร้างสรรค์ ให้โครงสร้างของเส้นที่มีความประสานกลมกลืนกันเส้นโค้ง เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนรวมอยู่ด้วยกันให้ความรู้สึกที่มั่นคง และเพิ่มความขัดแย้งด้วยเส้นที่มีลักษณะเฉียงเล็กน้อย โดยใช้สีโทน เย็น70เปอร์เซ็นต์ของภาพสีโทนร้อน30เปอร์เซ็นต์

เนื้อหาภายนอก คือ ตัวอย่างเช่น คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ หรือเหตุการณ์นั้น เป็นเนื้อหาที่ สืบเนื่องจากเนื้อหาภายใน โดยเนื้อหาภายนอกของผู้สร้างสรรค์เองเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสวรรค์ใน ไตรภูมิพระร่วงแสดงเรื่องราวความเป็นอยู่ของเหล่าเทวดาที่มีปราสาทวิมารอันเป็นทิพย์ ส่วนประกอบทางรูปทรง

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ชุด สวรรค์นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเป็นผลงานจิตรกรรม ให้ เกิดเอกภาพ ทางด้านรูปทรงเป็นรูปทรงของเส้นที่เป็นทั้งแนวตั้งและแนวนอนประสานกันด้วยเส้น เฉียงก่อให้เกิดเป็นรูปทรงของปราสาทเทวา มีเนื้อหาเกี่ยวกับภพภูมิสวรรค์ในไตรภูมิพระร่วงของ พระยาสิทธิแห่งกรุงสุโขทัย เรื่องราวของเหล่าเทพเทวดาทั้งหลายในสวรรค์และวิมารอันเป็นทิพย์

ดุลยภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพโดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนัก หรือแรงปะทะที่เท่ากัน โดยงานของผู้สร้างสรรค์เป็นดุลยภาพแบบสมมาตรกัน Symmetry คือสอง ข้างเท่ากัน ให้ความรู้สึกที่นิ่งและมั่นคง ของทัศนธาตุซึ่งประกอบไปด้วย การใช้เส้น ตามหลักฐาน ทางประวัติศาสตร์งานศิลปะชิ้นแรกของมนุษย์นั้นเริ่มจากเส้น เช่นภาพเขียนตามผนังถ้ำของคน สมัยดึกดำบรรพ์เป็นต้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้ลักษณะเส้นแบบคาลิกราฟิกหลาย เป็นเส้นที่เกิดจากรอยตัววัด ของฟูกันหรือปากกา แสดงจังหวะของความเคลื่อนไหวให้ความงามในตัวของมันเอง เห็นได้ชัดใน งานจิตรกรรม และตัวหนังสือของจีน

เส้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นแบบประสานกันโค้งน้อยๆ ให้ความรู้สึกสบาย มีความ กลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักผ่อน เยียบ เหย สงบ ผ่อนคลาย

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกสมดุล มั่นคง เจียบขีมี มีความสมบูรณ์ในตัว สง่า รุ่งเรือง

เส้นเฉียง ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว นำหนัก งานของผู้สร้างสรรค์ ใช้น้ำหนักของเส้นให้
ความแตกต่างระหว่างพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง และให้ความรู้สึกคลื่นไหว

ที่ว่าง โดยผู้สร้างสรรค์ปล่อยพื้นที่ว่างระหว่างรูปทรงของตัวปราสาท ให้มีอากาศ และรู้สึก
ลึกและเหมือนลอยอยู่ในอากาศ เป็นที่ว่างแบบสองมิติ เป็นที่ว่างที่กำหนดด้วยความกว้างและ
ความยาว เป็นที่ว่างของพื้นผิวที่แบนราบ

สี ผู้สร้างสรรค์ให้สีโทนเย็น70%และสีโทนร้อน30% โดยใช้สีแบบประสาน โดยให้มี
น้ำหนักอ่อนแก่ การใช้สีข้างเคียงและการทำสีให้หม่นลง และมีการใช้สีคู่ตรงข้ามเล็กน้อยเพื่อเพิ่ม
ความขัดแย้งกันของสีเพื่อที่ภาพจะไม่ดูน่าเบื่อจนเกินไป และการซ้ำ คือการปรากฏตัวของหน่วยที่
เหมือนกันตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป เป็นการรวมตัวของสิ่งที่อยู่ในฝ่ายเดียวกันเข้าด้วยกัน โดยผู้
สร้างสรรค์ให้การซ้ำของรูปทรงที่เหมือนกัน คือปราสาท เพื่อให้เกิดจังหวะ เป็นจังหวะที่เท่าๆกัน
โดยเพิ่มความขัดแย้งเป็นภาพเทวดาที่ลอยออกมา เพื่อไม่ให้งานดูน่าเบื่อจนเกินไป

การวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์

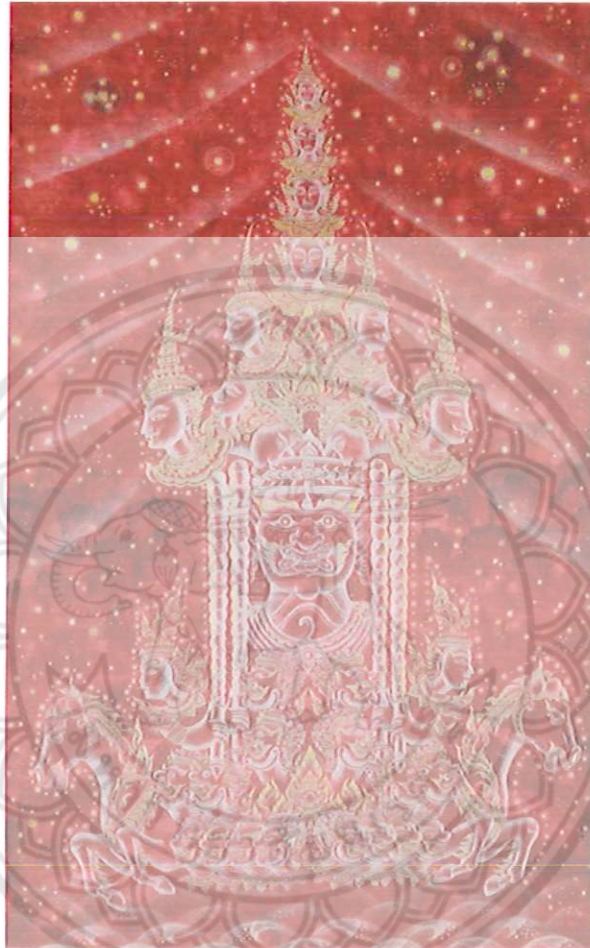
1. ส่วนประกอบเนื้อหา

เรื่อง คือ สิ่งที่เกิดป็นสรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ศิลปะแบบรูปธรรม เช่น คน สัตว์ สิ่งของ ศาสนา สงคราม เป็นต้น โดยเรื่องของผู้สร้างสรรค์เองเกี่ยวกับเทวดาและปราสาทอันเป็นทิพย์ เกี่ยวกับความเชื่อในไตรภูมิเรื่องสวรรค์ของพระยาสิทธิ ส่วนแนวเรื่องนั้นหมายถึง องค์ประกอบทางนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นความคิดของศิลปินที่มีต่อเรื่องหรือรูปทรง เป็นสาระหรือแนวทางของการสร้างสรรค์มากกว่าเรื่อง โดยแนวเรื่องของผู้สร้างสรรค์พรรณนาถึง ความเป็นอยู่ของเหล่าเทวดา ที่มีความเป็นอยู่อันสุขสบาย มีความเป็นทิพย์ งดงามเป็นความเบิกบานใจ ในทางสัญลักษณ์นั้นหมายถึง ความหมายลึกซึ้งยิ่งกว่าที่ได้รับจากการประสานกันของทัศนธาตุ ในรูปทรง และความหมายธรรมดามาจากรื่องหรือเหตุการณ์ เป็นผลทางอารมณ์หรือปัญญาที่คลี่คลายของการประสานกันของเนื้อหาทางรูปทรงเอง หรือการประสานกันของเนื้อหาทางรูปทรงกับเนื้อหาทางเรื่อง ในงานของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ให้สัญลักษณ์คือ ปราสาทอันเป็นที่อยู่ของเทวดาอันเป็นทิพย์ วิมารลอยในอากาศ นำไปสู่อารมณ์ที่เป็นสุข สงบนิ่ง

เนื้อหาภายใน คือ เนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์ทางสุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู โดยผู้สร้างสรรค์ให้โครงสร้างของเส้นที่มีความประสานกลมกลืนกันเส้นโค้ง เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนรวมอยู่ด้วยกันให้ความรู้สึกที่มั่นคง และเพิ่มความขัดแย้งด้วยเส้นที่มีลักษณะเฉียงเล็กน้อย โดยใช้สีโทนเย็น70%ของภาพสีโทนร้อน30%

เนื้อหาภายนอก คือ ตัวอย่างเช่น คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ หรือเหตุการณ์นั้น เป็นเนื้อหาที่สืบเนื่องจากเนื้อหาภายใน โดยเนื้อหาภายนอกของผู้สร้างสรรค์เองเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสวรรค์ในไตรภูมิพระร่วงแสดงเรื่องราวความเป็นอยู่ของเหล่าเทวดาที่มีปราสาทวิมารอันเป็นทิพย์

ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 5

ผลงานศิลปนิพนธ์

สวรรค์ ท้าวเวสสุวรรณ

กลวิธี

สีอะคริลิคบนผ้าไหม

ขนาด

180 X 110 cm.

ส่วนประกอบทางรูปทรง

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ชุด สวรรค์นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเป็นผลงานจิตรกรรม ให้เกิดเอกภาพ ทางด้านรูปทรงเป็นรูปทรงของเส้นที่เป็นทั้งแนวตั้งและแนวนอนประสานกันด้วยเส้นเฉียงก่อให้เกิดเป็นรูปทรงของปราสาทเทวา มีเนื้อหาเกี่ยวกับภพภูมิสวรรค์ในไตรภูมิพระร่วงของพระยาลิไทแห่งกรุงสุโขทัย เรื่องราวของเหล่าเทพเทวดาในการปกครองของท้าวเวสสุวรรณ ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของสวรรค์

ดุลยภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพโดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน โดยงานของผู้สร้างสรรค์เป็นดุลยภาพแบบสมมาตรกัน Symmetry คือสองข้างเท่ากัน ให้ความรู้สึกที่นิ่งและมั่นคง ของทัศนธาตุซึ่งประกอบไปด้วย การใช้เส้น ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์งานศิลปะชิ้นแรกๆของมนุษย์นั้นเริ่มจากเส้น เช่นภาพเขียนตามผนังถ้ำของคนสมัยดั้งเดิมเป็นต้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้ลักษณะเส้นแบบคาลิกราฟีกลายเป็นเส้นที่เกิดจากรอยตัววัดของฟูกันหรือปากกา แสดงจังหวะของความเคลื่อนไหวให้ความงามในตัวของมันเอง เห็นได้ชัดในงานจิตรกรรม และตัวหนังสือของจีน

เส้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นแบบประสานกันโค้งน้อยๆ ให้ความรู้สึกสบาย มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักพ่อน เยียบ เสงบ ผ่อนคลาย

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกสมดุล มั่นคง เยียบขริม มีความสมบูรณ์ในตัว สง่า รุ่งเรือง

เส้นเฉียง ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว น้ำหนัก งานของผู้สร้างสรรค์ ใช้น้ำหนักของเส้นให้ความแตกต่างระหว่างพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง และให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ที่ว่าง โดยผู้สร้างสรรค์ได้จุดดวงดาวเพื่อให้พื้นที่ว่างมีความสำคัญและสร้างมิติให้กับภาพมากขึ้น และรู้สึกลึกและเหมือนลอยอยู่ในอากาศ เป็นที่ว่างแบบสองมิติ เป็นที่ว่างที่กำหนดด้วยความกว้างและความยาว เป็นที่ว่างของพื้นผิวที่แบนราบ

สี โดยรวมของผลงานเป็นสีวรรณะร้อน โดยใช้สีแบบประสาน โดยให้น้ำหนักอ่อนแก่การใช้สีข้างเคียงและการทำสีให้หม่นลง และมีการใช้สีคู่ตรงข้ามเล็กน้อยเพื่อเพิ่มความขัดแย้งกันของสีเพื่อที่ภาพจะไม่ดูน่าเบื่อจนเกินไป

การซ้ำ คือการปรากฏตัวของหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป เป็นการรวมตัวของสิ่ง
ที่อยู่ในฝ่ายเดียวกันเข้าด้วยกัน โดยผู้สร้างสรรค์ให้การซ้ำของรูปทรงที่เหมือนกัน คือทิวเขา เพื่อให้
เกิดจังหวะ เป็นจังหวะที่เท่าๆกัน โดยเพิ่มความขัดแย้งเป็นภาพทิวเขาที่หันไปตามทิศทางต่างๆ
เพื่อไม่ให้งานดูน่าเบื่อจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 6

ผลงานศิลปินพันธ์

สวรรค์ ทำววิรูปักษ์

กลวิธี

สีอะคริลิคบนผ้าใบ

ขนาด

190 X 120 cm.

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ชุด สวรรค์นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาต่อจากชิ้นแรกให้เกิด เอกภาพ มิติและบรรยากาศ ในส่วนรูปทรงเป็นรูปทรงของเส้นที่เป็นทั้งแนวตั้งและแนวนอน ประสานกันด้วยเส้นเฉียงก่อให้เกิดเป็นรูปทรงของปราสาทเทวา มีเนื้อหาเกี่ยวกับภพภูมิสวรรค์ใน ไตรภูมิพระร่วงของพระยาสิทธิแห่งกรุงสุโขทัย เรื่องราวของเหล่าเทพเทวดาในการปกครองของ ท้าว วิรุฬักษ์ อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของสวรรค์

ดุลยภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพโดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนัก หรือแรงปะทะที่เท่ากัน โดยงานของผู้สร้างสรรค์เป็นดุลยภาพแบบสมมาตรกัน Symmetry คือสอง ข้างเท่ากัน ให้ความรู้สึกที่นิ่งและมั่นคง ของทัศนธาตุซึ่งประกอบไปด้วย การใช้เส้น ตามหลักฐาน ทางประวัติศาสตร์งานศิลปะชิ้นแรกๆของมนุษย์นั้นเริ่มจากเส้น เช่นภาพเขียนตามผนังถ้ำของคน สมัยดั้งเดิมเป็นต้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้ลักษณะเส้นแบบคาลิกราฟิกลาย เป็นเส้นที่เกิดจากรอยตัววัด ของพุ่กันหรือปากกา แสดงจังหวะของความเคลื่อนไหวให้ความงามในตัวของมันเอง เห็นได้ชัดในงานจิตรกรรม และตัวหนังสือของจีน

เส้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นแบบประสานกันโค้งน้อยๆ ให้ความรู้สึกสบาย มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักผ่อน เยียบ เหย สงบ ผ่อนคลาย

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกสมดุล มั่นคง เยียบขรึม มีความสมบูรณ์ในตัว สง่า รุ่งเรือง

เส้นเฉียง ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว น้าหนัก งานของผู้สร้างสรรค์ ใช้น้ำหนักของเส้นให้ ความแตกต่างระหว่างพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง และให้ความรู้สึกคลื่นไหว

ที่ว่าง โดยผู้สร้างสรรค์ได้จุดเพื่อให้พื้นที่ว่างมีความสำคัญและสร้างมิติให้กับภาพมากขึ้น และรู้สึกลึกและเหมือนลอยอยู่ในอากาศ เป็นที่ว่างแบบสองมิติ เป็นที่ว่างที่กำหนดด้วยความกว้าง และความยาว เป็นที่ว่างของพื้นผิวที่แบนราบ

สี โดยรวมของผลงานเป็นสีวรรณะเย็น โดยใช้สีแบบประสาน โดยให้มีน้ำหนักอ่อนแก่ การใช้สีข้างเคียงและการทำสีให้หม่นลง และมีการใช้สีคู่ตรงข้ามเล็กน้อยเพื่อเพิ่มความขัดแย้งกัน ของสีเพื่อที่ภาพจะไม่ดูน่าเบื่อจนเกินไป

การซ้ำ คือการปรากฏตัวของหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป เป็นการรวมตัวของสิ่ง ที่อยู่ในฝ่ายเดียวกันเข้าด้วยกัน โดยผู้สร้างสรรค์ให้การซ้ำของรูปทรงที่เหมือนกัน คือเทวดา เพื่อให้

เกิดจังหวะ เป็นจังหวะที่เท่าๆกัน โดยเพิ่มความขัดแย้งเป็นภาพเทวดาที่หันไปตามทิศทางต่างๆ เพื่อไม่ให้งานดูน่าเบื่อจนเกินไป

จุด ผู้สร้างสรรค้ใช้จุดเพื่อให้พื้นที่ว่างนั้นเกินความหมาย กล่าวคือผู้สร้างสรรค้ใช้จุดจำนวนมากต่อกันเกิดเป็นบรรยากาศ และการดึงดูดกันระหว่างจุดดูเป็นการเคลื่อนไหว และจุดที่เบาและทับซ้อนกันด้วยน้ำหนักที่ต่างกันทำให้เกิดเป็นมิติที่ซับซ้อน ปรากฏให้เห็นในจินตนาการ

ภาพประกอบที่ 7

ผลงานศิลปนิพนธ์

สวรรค์ ทำวชิรุพินท

กลวิธี

สีอะคริลิคบนผ้าใบ

ขนาด

190 X 120 cm.

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ชุด สวรรค์นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาต่อจากชิ้นที่สองโดยเพิ่มมิติและบรรยากาศให้มากขึ้นเพื่อเป็นการผลักระยะของภาพโดยใช้จุดสี ในส่วนรูปทรงเป็นรูปทรงของเส้นที่เป็นทั้งแนวตั้งและแนวนอนประสานกันด้วยเส้นเฉียงก่อให้เกิดเป็นรูปทรงของปราสาทเทวา มีเนื้อหาเกี่ยวกับภพภูมิสวรรค์ในไตรภูมิพระร่วงของพระยาสิทธิแห่งกรุงสุโขทัย เรื่องราวของเหล่าเทพเทวดาในการปกครองของ ท้าววิรุฬหก อยู่ทางทิศใต้ของสวรรค์

ดุลยภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพโดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน โดยงานของผู้สร้างสรรค์เป็นดุลยภาพแบบสมมาตรกัน Symmetry คือสองข้างเท่ากัน ให้ความรู้สึกที่นิ่งและมั่นคง ของทัศนธาตุซึ่งประกอบไปด้วย การใช้เส้น ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์งานศิลปะชิ้นแรกๆของมนุษย์นั้นเริ่มจากเส้น เช่นภาพเขียนตามผนังถ้ำของคนสมัยดั้งเดิมเป็นต้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้ลักษณะเส้นแบบคาลิกราฟิกลาย เป็นเส้นที่เกิดจากรอยตัววัดของพู่กันหรือปากกา แสดงจังหวะของความเคลื่อนไหวให้ความงามในตัวของมันเอง เห็นได้ชัดในงานจิตรกรรม และตัวหนังสือของจีน

เส้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นแบบประสานกันโค้งน้อยๆ ให้ความรู้สึกสบาย มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักผ่อน เยียบ เหย สงบ ผ่อนคลาย

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกสมดุล มั่นคง เยียบขรึม มีความสมบูรณ์ในตัว สง่า รุ่งเรือง

เส้นเฉียง ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว นำหนัก งานของผู้สร้างสรรค์ ใช้น้ำหนักของเส้นให้ความแตกต่างระหว่างพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง และให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ที่ว่าง โดยผู้สร้างสรรค์ได้จุดเพื่อให้พื้นที่ว่างมีความสำคัญและสร้างมิติให้กับภาพมากขึ้น และรู้สึกลึกและเหมือนลอยอยู่ในอากาศ เป็นที่ว่างแบบสองมิติ เป็นที่ว่างที่กำหนดด้วยความกว้างและความยาว เป็นที่ว่างของพื้นผิวที่แบนราบ

สี โดยรวมของผลงานเป็นสีวรรณะอุ่นหรือร้อน โดยใช้สีแบบประสาน โดยให้มีน้ำหนักอ่อนแก่ การใช้สีข้างเคียงและการทำสีให้หม่นลง และมีการใช้สีคู่ตรงข้ามเล็กน้อยเพื่อเพิ่มความขัดแย้งกันของสีเพื่อที่ภาพจะไม่ดูน่าเบื่อจนเกินไป

การซ้ำ คือการปรากฏตัวของหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป เป็นการรวมตัวของสิ่งที่อยู่ในฝ่ายเดียวกันเข้าด้วยกัน โดยผู้สร้างสรรค์ให้การซ้ำของรูปทรงที่เหมือนกัน คือกายของเทวดา

เพื่อให้เกิดจังหวะ เป็นจังหวะที่เท่าๆกัน โดยเพิ่มความขัดแย้งเป็นภาพเทวดาที่หันไปตามทิศทาง
ต่างๆ เพื่อไม่ให้งานดูน่าเบื่อจนเกินไป

จุด ผู้สร้างสรรคใช้จุดเพื่อให้พื้นที่ว่างนั้นเกินความหมาย กล่าวคือผู้สร้างสรรคใช้จุด
จำนวนมากต่อกันเกิดเป็นบรรยากาศ และการดึงดูตกันระหว่างจุดดูเป็นการเคลื่อนไหว และจุดที่
เบาและทับซ้อนกันด้วยน้ำหนักที่ต่างกันทำให้เกิดเป็นมิติที่ซับซ้อน ปรากฏให้เห็นในจินตนาการ

ภาพประกอบที่ 8

ผลงานศิลปนิพนธ์

สุวรรณค์ ท้าวสุตรถ

กลวิธี

สีอะคริลิคบนผ้าใบ

ขนาด

190 X 120 cm.

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ชุด สุวรรณค์นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาต่อจากชั้นที่สามจนถึงชั้นสุดท้ายนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การแต้มจุดมากขึ้นเพื่อสร้างบรรยากาศ เพื่อเป็นการผลักระยะของภาพโดยใช้จุดสี ในส่วนรูปทรงเป็นรูปทรงของเส้นที่เป็นทั้งแนวตั้งและแนวนอนประสานกันด้วยเส้นเฉียงก่อให้เกิดเป็นรูปทรงของปราสาทเทวา มีเนื้อหาเกี่ยวกับภพภูมิสุวรรณค์ในไตรภูมิพระร่วงของพระยาสิทธิแห่งกรุงสุโขทัย เรื่องราวของเหล่าเทพเทวดาในการปกครองของ ท้าวสุตรถ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของสุวรรณค์

ดุลยภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพโดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน โดยงานของผู้สร้างสรรค์เป็นดุลยภาพแบบสมมาตรกัน Symmetry คือสองข้างเท่ากัน ให้ความรู้สึกที่นิ่งและมั่นคง ของทัศนธาตุซึ่งประกอบไปด้วย การใช้เส้น ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์งานศิลปะชิ้นแรกๆของมนุษย์นั้นเริ่มจากเส้น เช่นภาพเขียนตามผนังถ้ำของคนสมัยดั้งเดิมเป็นต้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้ลักษณะเส้นแบบคาสิกราฟิกกลายเป็นเส้นที่เกิดจากรอยตัววัดของฟูกันหรือปากกา แสดงจังหวะของความเคลื่อนไหวให้ความงามในตัวของมันเอง เห็นได้ชัดในงานจิตรกรรม และตัวหนังสือของจีน

เส้น โดยผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นแบบประสานกันโค้งน้อยๆ ให้ความรู้สึกสบาย มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักพ่อน เยียบ เหย สงบ ผ่อนคลาย

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกสมดุล มั่นคง เยียบขรึม มีความสมบูรณ์ในตัว สง่า รุ่งเรือง

เส้นเฉียง ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว น้ำหนัก งานของผู้สร้างสรรค์ใช้น้ำหนักของเส้นให้ความแตกต่างระหว่างพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง และให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ที่ว่าง โดยผู้สร้างสรรค์ได้จุดเพื่อให้พื้นที่ว่างมีความสำคัญและสร้างมิติให้กับภาพมากขึ้น และรู้สึกลึกและเหมือนลอยอยู่ในอากาศ เป็นที่ว่างแบบสองมิติ เป็นที่ว่างที่กำหนดด้วยความกว้างและความยาว เป็นที่ว่างของพื้นผิวที่แบนราบ

สี โดยรวมของผลงานเป็นสีวรรณะอุ่นหรือร้อน โดยใช้สีแบบประสาน โดยให้มีน้ำหนักอ่อนแก่ การใช้สีข้างเคียงและการทำสีให้หม่นลง และมีการใช้สีคู่ตรงข้ามเล็กน้อยเพื่อเพิ่มความขัดแย้งกันของสีเพื่อที่ภาพจะไม่ดูน่าเบื่อจนเกินไป

การซ้ำ คือการปรากฏตัวของหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป เป็นการรวมตัวของสิ่งที่อยู่โน่นฝ่ายเดียวกันเข้าด้วยกัน โดยผู้สร้างสรรค์ให้การซ้ำของรูปทรงที่เหมือนกัน คือกายของเทวดา เพื่อให้เกิดจังหวะ เป็นจังหวะที่เท่าๆกัน โดยเพิ่มความขัดแย้งเป็นภาพเทวดาที่หันไปตามทิศทางต่างๆ เพื่อไม่ให้งานดูน่าเบื่อจนเกินไป

จุด ผู้สร้างสรรค์ใช้จุดเพื่อให้พื้นที่ว่างนั้นเกินความหมาย กล่าวคือผู้สร้างสรรค์ใช้จุดจำนวนมากต่อกันเกิดเป็นบรรยากาศ และการดึงดูดกันระหว่างจุดดูเป็นการเคลื่อนไหว และจุดที่เบาและทับซ้อนกันด้วยน้ำหนักที่ต่างกันทำให้เกิดเป็นมิติที่ซับซ้อน ปรากฏให้เห็นในจินตนาการ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ภาคเอกสารนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ภาคการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ สำหรับภาคเอกสารได้เริ่มต้นตั้งแต่บทนำ ซึ่งกล่าวนำเรื่องอันเป็นเนื้อหากว้างๆ บทที่สองเสนอ ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ กล่าวถึงที่มาของแหล่งข้อมูล นำไปสู่ความคิดรวบยอด อันเป็นเนื้อหา สำคัญ ในส่วนของวิธีการดำเนินงาน ได้กล่าวถึงขั้นตอนวิธีการและรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน อันนำเข้าสู่บทที่เป็นเนื้อหา ก่อนการทำวิทยานิพนธ์ และการทำวิทยานิพนธ์

การศึกษาค้นคว้าผลงานวิทยานิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ แสดงให้เห็นถึงการค้นหาข้อสรุป อันเป็นแนวความคิดและการแสดงออกที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการ ในเรื่องของภพภูมิของสวรรค์ ในไตร ภูมิพระร่วง ของพระยาสิทธิ แห่งกรุงสุโขทัย โดยได้ถ่ายทอดผ่านกระบวนการทางจิตรกรรมไทย ประเพณีแบบประยุกต์ ที่เป็นรูปลักษณะและสัญลักษณ์ ของสวรรค์ขึ้นมาใหม่ โดยใช้สี เส้น และ น้ำหนัก มุ่งให้เกิดความสัมพันธ์อันงดงาม ทั้งทางด้านรูปธรรมและนามธรรม เต็มไปด้วยความมด งาน ของเทวดาและปราสาท อันเป็นรูปแบบเฉพาะตัว

ผลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้รับความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนความรู้สึกที่แท้จริงที่มีต่อการสร้างสรรค์ และยังทำให้ได้ข้อคิดและ จินตนาการสำหรับแนวทางในการพัฒนาผลงานต่อไปในอนาคต ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ถือเป็น ประสบการณ์ที่มีค่าอย่างยิ่งสำหรับผู้สร้างสรรค์ ในการค้นหาความหมายเรื่องราวความเชื่อ เรื่องสวรรค์ ในไตรภูมิพระร่วง ผู้สร้างสรรค์หวังว่าการศึกษาค้นคว้าและเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเกิด ประโยชน์แก่ผู้สนใจไม่มากนัก

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

ชลุด นิม์เสมอ,(2539),องค์ประกอบศิลปะ,กรุงเทพฯ:บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
สุชาติ เกษประสิทธิ์,(2555),เอกสารประกอบการเรียนการสอน,พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์.

พิษณุโลก : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

กำจร สุนพงษ์ศรี (2555) สุนทรียศาสตร์ สำหรับนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แหล่งอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

ทวารบาลสี่คันเมื่อ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 จาก

<http://www.phrasiarn.com/?topic=7738.0;wap2>

เว็บไซต์ วิกิพีเดีย [http://th.wikipedia.org/wiki/สี่คันเมื่อ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2557](http://th.wikipedia.org/wiki/สี่คันเมื่อ_27_พฤษภาคม_พ.ศ._2557)

สวรรค์หกชั้น สี่คันเมื่อ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 จาก WWW.DMC.COM

<http://www.dmc.tv/forum/index.php?showtopic=16677>

WWW.YOUTUBE.COM พระอภิธรรม ปริจเฉทที่ 5 วิถีมุตตสังคหวิภาค สอนโดย อ.สมพร

ปัญญาธร วัดสามพระยาวรวิหาร เรื่อง (เทวภูมิ) 2.จตุมหาราชิกภูมิ สี่คันเมื่อ

27 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 จาก

<http://www.youtube.com/watch?v=ip0LGmJVofU>

ประวัติผู้สร้างสรรค์

ชื่อ-สกุล นายวัฒนกิจ งามบุญฤทธิ์
 เกิด 7 สิงหาคม 2534 จังหวัดนครสวรรค์
 ที่อยู่ 77/2 หมู่ 3 ตำบลหนองกรด อำเภอ บรรพตพิสัย จังหวัด นครสวรรค์ 60180
 โทร. โทร.082-1760299
 E-mail ngambunyarit@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540-2546 โรงเรียนวัดบ้านปลั่ง ตำบล หนองกรด อำเภอ บรรพตพิสัย
 จังหวัด นครสวรรค์
 พ.ศ. 2547-2552 โรงเรียนหนองกรดพิทยาคม ตำบล หนองกรด อำเภอ บรรพต
 พิสัย จังหวัด นครสวรรค์
 พ.ศ. 2553-2557 ปริญญาตรี วิชาเอกจิตรกรรม สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์
 ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยนเรศวร
 ที่อยู่ : 99 หมู่ 9 ถ.พิษณุโลก-นครสวรรค์ ต.ท่าโพธิ์
 อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก ,65000